

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น
เรื่อง " พลาสติก "

DIRECTOR OF SHORT FILM " PLASTIC "

นางสาว กาญจนา อับดุลลาฮาย
MISS KANJANA ABDULLAHAI

เลขหน้.....
เลขทะเบียน... 40839
วัน, เดือน, ปี 28 พ.ย. 2544

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น
เรื่อง “ พลาสติก ”
DIRECTOR OF SHORT FILM “ PLASTIC ”

นางสาว กาญจนา อับดุลลาฮาย
MISS KANJANA ABDULLAHAI

อาจารย์ที่ปรึกษา - อาจารย์กิตติ ศรีมณี

วันที่ 15 มิ.ย. 2544

วันที่ 21 มิ.ย. 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หัวหน้าภาควิชาศิลปะ - ผศ.จิระพงษ์ ภูมิจิตร
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโครงการ	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “พลาสติก” DIRECTOR OF SHORT FILM “PLASTIC”
ชื่อ	นางสาว กาญจนา อับดุลลาฮาย
สาขา	ภาพยนตร์ และ วิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กิตติ ศรมณี
พ.ศ.	2543

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์สำคัญ คือ ต้องการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นที่สะท้อนแนวคิดความสำเร็จที่แท้จริงคือการทำที่เราสามารถลุกขึ้นและ ใช้ชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุข ต่อตนเองเมื่อผิดหวังและ ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเพื่อผลิตผลงานให้สอดคล้องกับประเด็นที่จะนำเสนอ ซึ่งไม่ได้ต้องการลบความเชื่อคติสอนใจเกี่ยวกับความพยายามเป็นที่มาของความสำเร็จ แต่ต้องการให้เห็นอีกแง่มุมหนึ่งของชีวิตที่โอกาส และ โชคชะตาเป็นตัวแปรทำให้สิ่งที่พยายามเพื่อให้ได้อย่างที่มุ่งหวังนั้น ห่างไกล หรือ หายไปในที่สุด ซึ่งได้ใช้เวลาขณะที่ตนเองได้สนใจเกี่ยวกับประเด็นนี้ ศึกษาและจัดทำโครงการวิทยานิพนธ์ขึ้นเพื่อเป็นแนวทางต่อตนเองในการทำงานซึ่งได้ถูกรวบรวมไว้ในหนังสือฉบับนี้ดังจะกล่าวรายละเอียดในส่วนต่อไป

วิธีการศึกษาค้นคว้า

1. เลือกประเด็นที่สนใจ
2. เลือกกลุ่มเป้าหมายที่สนใจและ สอดคล้องกับประเด็น เพื่อหาข้อมูลและนำมาพัฒนาบท
3. เลือกได้ตัวละครที่อยากเป็นดารา หาข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ถึงวิธีการความพยายามอย่างไรให้ถึงตรงนั้นและ อุปสรรคต่างๆที่เกิดขึ้นได้
4. หาข้อมูลจากเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในแวดวงของการเป็นดาราจากสื่อทีวี หนังสือพิมพ์
5. นำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ และ เลือกเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับบุคลิกตัวละครที่เราต้องการ
6. วิเคราะห์ตัวละคร
7. วางโครงเรื่อง

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบคุณ อาจารย์ กิตติ
ศรมณี ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำในการปรับปรุงแก้ไข บุคคลหลายๆ ท่านที่ให้
ความช่วยเหลือ และ บิดา มารดา ผู้เป็นกำลังทั้งงบประมาณในการสร้างสรรค์งาน
และ กำลังใจที่สำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ " การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง พลาสติก " ซึ่งได้รวบรวมข้อมูล แนวความคิดหลักและ ขั้นตอนในการทำงานในภาควิชาการและ ภาคเอกสารประกอบการสร้างสรรค์งาน ข้าพเจ้าหวังว่าคงจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ

กาญจนา อับดุลลาฮาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.1.1 วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	2
1.1.2 ขอบเขตในการศึกษา.....	2
บทที่ 2 การค้นคว้าและสรุปข้อมูล.....	3
2.1 ที่มาของประเด็นหลักในการนำเสนอ.....	3
2.2 ขั้นตอนการพัฒนาบท.....	4
2.3 โครงเรื่องและประเด็นที่จะนำเสนอ.....	5
2.4 วิเคราะห์ตัวละคร.....	6
บทที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	13
3.1 แนวคิดหลักในการออกแบบ.....	13
3.2 ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ.....	14
3.2.1 การออกแบบฉาก.....	22
3.2.2 การออกแบบเสื้อผ้า.....	25
3.2.3 การจัดแสง.....	28
3.2.4 การคัดเลือกนักแสดง.....	30
3.2.5 บทภาพ.....	33
3.2.6 ตารางการถ่ายทำ.....	37
3.3 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	43
3.3.1 เทคนิคการถ่ายภาพ.....	43
3.3.2 เทคนิคการจัดแสง.....	45
3.4 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ.....	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.1	เทคนิคการตัดต่อ.....	47
3.4.2	เอกสารประกอบการตัดต่อ.....	47
บทที่ 4	เบื้องหลังการถ่ายทำ.....	49
บทที่ 5	สรุปและปัญหาที่เกิดขึ้น.....	50
	บรรณานุกรม.....	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

1.ภาพนักแสดงรับบทเป็น หน้า.....	10
2.ภาพนักแสดงรับบทเป็น พริตตี้รุ่นใหญ่.....	11
3.ภาพนักแสดงรับบทเป็น ใหม่.....	12
4.ภาพการออกแบบฉากภายในห้องพัก.....	22
5.ภาพการออกแบบฉากหน้าฉากโชว์รูม.....	23
6.ภาพการออกแบบฉากหลังฉากโชว์รูม.....	24
7. ภาพการออกแบบเสื้อผ้า หน้า.....	25
8. ภาพการออกแบบเสื้อผ้าพริตตี้รุ่นใหญ่.....	26
9. ภาพการออกแบบเสื้อผ้า ใหม่.....	27
10.ภาพแปลนการจัดแสงภายในห้องพัก.....	28
11.ภาพแปลนการจัดแสงฉากหน้าโชว์รูม.....	29
12.ภาพแปลนการจัดแสงฉากหลังโชว์รูม.....	30
13.ภาพผู้รับคัดเลือกรับบทเป็น หน้า.....	31
14.บทภาพ.....	34
15.ภาพตอนหนึ่งของเรื่อง ใช้ขนาดภาพ TWO-SHOT.....	44
16.ภาพตอนหนึ่งของเรื่อง ใช้ขนาดภาพมุมสูง.....	44
17.ภาพตอนหนึ่งของเรื่อง ใช้การถ่ายย้อนแสง.....	46
18.ภาพตอนหนึ่งของเรื่อง ใช้การจัดแสง LOW KEY.....	46
19.ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ.....	49

บทที่ 1

1. บทนำ

ขอบเขตของการเลือกและการกระทำของปัจเจกชนสมัยนี้กว้างขวางขึ้นกว่าในสมัยก่อน เช่น การเลือกสินค้าบริโภค ที่อยู่อาศัย อาชีพ มนุษย์จึงต้องการเป็นผู้มีสิทธิ์เลือกและถูกเลือก เพื่อให้ตนเองรู้สึกโดดเดี่ยวในสังคม ต้องการเป็นที่ยอมรับ และให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ มนุษย์ ระบบ สถานที่ และเวลาคือตัวแปรสำคัญที่ทำให้โอกาสการเลือก ไม่เป็นดังคาดหวัง หลายครั้งความพยายามความมุ่งมั่นไม่สามารถไปให้ถึงสิ่งที่ต้องการได้ เกิดท้อแท้และสิ้นหวังในโชคชะตา ทำให้เกิดผลกระทบต่อยุติธรรม และเป็นปัญหาสังคมเมื่อขยายวงกว้างขึ้น ความอดทนมักจะมาพยายามอยู่เสมอ เป็นเสมือนพลังงานที่จะสร้างความพยายามในครั้งต่อไปได้เมื่อพลาดหวัง แต่เมื่อใดความอดทนหมดลงความพยายามก็จะหมดลงตามไปด้วย อุปสรรคที่เข้ามาบั่นทอนความพยายามและความมุ่งมั่น หลายครั้งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถคาดการณ์และ ไม่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมถึงต้องได้รับกับความจริงผิดหวังครั้งแล้วครั้งเล่า

สิ่งสำคัญที่ตนเองต้องเผชิญอย่างแท้จริงที่สุดแล้ว คือ เหตุการณ์หลังจากผิดหวัง สิ่งนั้นมันต้องการทำให้เราต้องตัดสินใจทำให้ดำเนินต่อไปอย่างไรถึงจะมีความสุขต่อตัวเอง

1.1 ความเป็นมาและที่มาของปัญหา

เนื่องจากในยุคปัจจุบันที่ต้องแข่งขันกันสูงในทุกด้าน ความสามารถและความมุ่งมั่นพยายาม เพียงเท่านั้นอาจไม่สามารถพาให้ไปถึงจุดที่หวังได้ ซึ่งสิ่งนี้สามารถเกิดได้กับทุกคนคงจะเห็นได้จากตัวอย่างรอบตัว และ ตัวเราเอง เรื่องของอำนาจการถูกปิดเบียดความจริงจ้วงหวะเวลา และ ความบกพร่องของตัวเอง เหล่านี้เป็นต้น ที่มาทำลายโอกาสที่ตนเองคิดว่าสมควรจะได้รับ สิ่งเหล่านี้ทำให้พวกเราต้องตกอยู่ในสภาพหมดหวัง เคืองคว้างไร้จุดหมายที่ชัดเจน

เราจะพบสิ่งเหล่านี้ในผู้คนปัจจุบันโดยเฉพาะสังคมเมืองทั้งหลาย และมันได้กลายเป็นสาเหตุต่อปัญหาเศรษฐกิจ ครอบครัวยุค สังคม และแม้ต่อความเจ็บป่วยทางจิต และจะยังก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาเป็นลูกโซ่ ดังที่เราจะพบได้ตามหน้าหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ สื่อต่างๆ และบุคคลรอบตัว สิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนวิกฤติใกล้ตัวที่ทุกคนอาจต้องเผชิญกับมัน ท้ายที่สุดแล้วความสำเร็จที่แท้จริง อาจจะไม่ใช่เพียงความสำเร็จที่ได้มาดังคาดหวัง แต่เป็นการที่เราสามารถลุกขึ้นและใช้ชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุขต่อตัวเองหลังจากที่ผิดหวัง

1.1 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. ต้องการนำความรู้และรูปแบบสไตลิ่งงานที่ชอบมาประยุกต์ใช้จนสำเร็จเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง
2. เพื่อต้องการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นที่สะท้อนแนวคิด “ ความสำเร็จที่แท้จริง คือ การที่เราสามารถลุกขึ้นและใช้ชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุขต่อตัวเองหลังจากที่ผิดหวัง “

1.2 ขอบเขตในการศึกษา

ผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่องความยาวไม่เกิน 20 นาที ถ่ายทำด้วยวีดิโอระบบเบต้าแคม ตัดต่อด้วยเทปวีดิโอระบบเบต้าแคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การค้นคว้าและสรุปข้อมูล

2.1 ที่มาของประเด็นหลักในการนำเสนอ

ประเด็นหลักเป็นเสมือนหัวใจของภาพยนตร์ ทำให้งานมีจุดมุ่งหมายและทิศทางในการนำเสนอเดียวกัน หลายครั้งที่งานไม่ชัดเจนนั้น นั่นคือเราไม่สามารถคุมประเด็นหลักเอาไว้ได้ จึงนับเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องระมัดระวังซึ่งมักเกิดขึ้นได้ง่ายในการทำงาน จากประเด็นแรกเริ่มที่คิดไว้ นั่นคือการนำเสนอเรื่องราวที่ต้องการสะท้อนถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อตัวเรา เช่นพลังงานนิวเคลียร์ จรวด คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ ยาอันน่าอัศจรรย์และวิธีศัลยกรรมชนิดล่าสุดนั้น มีผลกระทบต่อสังคมอย่างใหญ่หลวง ผลกระทบต่อความเชื่อของเราโดยผ่านเรื่องราวของคนที่ยังหลงอยู่กับการปรุงแต่งศัลยกรรมเพื่อต้องการโดดเด่นและเป็นที่ยอมรับจนมองข้ามความสำคัญภายในจิตใจไป โดยนำเสนอประเด็นความงามอยู่ที่ใจ

เมื่อนำไปพัฒนาบทได้เห็นถึงจุดอ่อนของประเด็นที่ดูไม่ร่วมสมัย แต่เนื้อหาและรายละเอียดของการศัลยกรรมยังคงมีความน่าสนใจอยู่ จึงนำไปพัฒนาบทในครั้งต่อไป จึงได้พบกับปัญหาที่ไม่สามารถคุมประเด็นหลักที่จะนำเสนอไว้ได้ ด้วยการที่หลงไปกับรายละเอียดของตัวโครงบทภาพยนตร์ทำให้จุดมุ่งหมายของเรื่องเบี่ยงเบนไปอีกทางจากตอนแรกที่ต้องการนำเสนอเรื่องของคนที่อยากเป็นดาราและต้องการเป็นดาวค้างฟ้าตลอดไป จึงคิดว่าการศัลยกรรมนั้นสามารถช่วยให้ได้อย่างที่หวัง เมื่อพัฒนาบทไปเรื่อยๆการหลงไปกับรายละเอียด เกี่ยวกับการต่อสู้ดิ้นรน อุปสรรค และความพลาดหวังระหว่างทางที่ตัวละครต้องการไต่เต้าไปให้ถึงจุดที่จะได้เห็นตัวเองได้โดดเด่นอยู่ในโลกของมายา ประกอบกับตัวข้าพเจ้าเมื่อได้ผ่านการขัดเกลาบทในหลายๆครั้ง ทำให้ตนเองเห็นชัดและรู้สึกสนใจประเด็นหลังมากกว่า โดยที่ขึ้นอยู่กับช่วงเวลา ที่ล่วงเลยจนไม่สามารถรับมือเพื่อย้อนกลับไปสู่ประเด็นเดิมที่ได้เสนอโครงกาไว้ และได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาว่า ประเด็นใหม่นั้นยังคงมีความน่าสนใจและพอที่จะนำไปพัฒนาต่อได้ เพื่อให้ทันแก่เวลาจึงได้พัฒนาบทต่อมาโดยมุ่งไปที่ประเด็นใหม่ คือความสำเร็จที่แท้จริงคือการที่เราสามารถลุกขึ้นและใช้ชีวิตอย่างมีความสุขได้หลังจากที่เราผิดหวัง ในที่นี้ประเด็นและชื่อเรื่องจึงไม่สัมพันธ์กัน เนื่องจากเสนอหัวข้อโครงการ การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ พลาสติก ” ในตอนแรกและหัวข้อโครงการไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

2.2 ขั้นตอนการพัฒนาบท

จากที่กล่าวมาข้างต้นถึงปัญหาจากการควบคุมประเด็นหลักทำให้การพัฒนาบทในช่วงแรก แต่เมื่อสามารถยึดประเด็นไว้ได้แล้วทำให้บทมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันตามลำดับต่อไปที่จะกล่าวถึง

ACI 1	ACI 2	ACI 3
<p><u>Set-up</u> เธอเป็นสาวสวยมีคนทาบทามให้ประกวดนางงาม</p> <p><u>Begining</u> เธอคว้าตำแหน่งทำให้เธอได้เงินทอง เกียรติยศ ชื่อเสียง หน้าที่การงาน เธอโดดเด่นในสังคม</p> <p><u>Plot-point</u> ภาพของเธอแพร่ภาพออกทางสื่อต่างๆ นิตยสาร โฆษณา การกุศล เธอดูโดดเด่น สวย ฉลาด ทำให้เศรษฐกิจหนุ่มผู้เปรียบพร้อมตกหลุมรักเธอจนได้แต่งงานกัน</p>	<p>ชีวิตคู่ดูไปได้ราบรื่นในช่วงแรก ต่างคนต่างคาดหวังให้อีกฝ่ายเป็นไปตามที่ต้องการยึดติดกับภาพพจน์เดิม</p> <p><u>Conflict</u> แต่ไม่เป็นอย่างที่หวัง ต่างฝ่ายต่างเผยตัวตนที่แท้จริงออกมา</p> <p><u>Plot-point</u> สามีเอาใจออกห่างเธอ ทำให้เธอคิดมากหาจุดบกพร่องของตัวเอง</p>	<p>เธอหมกมุ่นอยู่กับการเสริมแต่งศัลยกรรมเพื่อมัดใจสามีจนในที่สุดตัวเธอกลายเป็นเหมือนสัตว์ประหลาด</p> <p><u>Climax</u> เธอทำลายชีวิตครอบครัว และสามีสุดท้ายเหลืออยู่คนเดียว</p>

ปัญหาที่พบในบทภาพยนตร์ในครั้งที่ 1

1. โครงเรื่องยังไม่น่าสนใจ
2. ประเด็นอ่อนดูไม่ร่วมสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ควรเจาะกลุ่มเป้าหมายอาชีพอื่นที่จะนำมาเสนอผ่านเรื่องราวที่น่าสนใจกว่านี้ แต่ให้สอดคล้องกับความฉาบฉวยที่ต้องการนำเสนออย่างเดิม

ACI 1	ACI 2	ACI 3
<p><u>Set-up</u> เธอเป็นคนสวยที่ต้องทำงานหาเลี้ยงตัวเอง</p> <p><u>Beginning</u> เธอทำงานเป็นพริตตี้รถมอเตอร์ไซด์</p> <p><u>Plot-point</u> เธอชนะการประกวดมิสมอเตอร์ไซด์</p>	<p>จนได้เข้าไปเป็นดาราส่ง</p> <p><u>Conflict</u> มีดารานิวเพิ่มขึ้นทุกวันงานแสดงเธอลดลง</p> <p><u>Plot-point</u> เธอตัดสินใจศัลยกรรม</p>	<p>เธอไม่สามารถหยุดสังขารตัวเองที่แก่ลงทุกวัน</p>

ปัญหาที่พบในบทภาพยนตร์ในครั้งที่ 2

1. ความต้องการในจุดมุ่งหมายของชีวิตของตัวละครไม่ชัดเจนแล้วหาให้ได้ว่าความต้องการทำให้ชีวิตเปลี่ยนไปอย่างไร
2. ระยะเวลาของหนังไม่เหมาะสมกับการทำภาพยนตร์ขนาดสั้น ควรตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก เน้นเฉพาะอุปสรรคความยากลำบากในได้แต่ได้จากพริตตี้เกิ้ลส์จนเข้าวงการ
3. บทสนทนาในบางส่วนยังไม่กระชับและน่าสนใจ

2.3 โครงเรื่องและประเด็นที่จะนำเสนอ

Plot เรื่อง "พลาสติก"

หน้ามีอาชีพเป็นคนแจกของหน้าห้างมีความใฝ่ฝันอยากเป็นดาราส่งวันหนึ่งนางแบบรุ่นพี่ที่เจออย่างบังเอิญในห้องน้ำได้ให้นามบัตรแก่หน้าทำให้เธอได้เข้าไปทำงานสูงการที่ใฝ่ฝันแต่ทุกอย่างไม่สวยหรืออย่างที่คิด ทำให้เธอเลือกที่จะทิ้งความฝันมาใช้ชีวิตที่เหมาะสมกับตัวเองและมีความสุข

Theme : ความสำเร็จที่แท้จริง คือ การที่เราสามารถลุกขึ้นและ ใช้ชีวิตต่อไปได้อย่างมีความสุขต่อตัวเองหลังจากที่ผิดหวัง

ACT 1	ACT 2	ACT 3
Set-up หน้าย้ายมาเช่าห้องอยู่กับเพื่อนไฟฝันอยากเป็นดารา	หน้าได้งานการแสดงแต่ทุกอย่างไม่สวยหรืออย่างที่คิดไว้	แต่เธอก็ยังไม่ได้ขายหน้าตาเหมือนเดิม
Beginning หน้ามียาซีพีเป็นคนแจกของหน้าห้างสรรพสินค้าพยายามให้ตัวเองได้เข้าวงการบันเทิง	Conflict ไม่ว่าจะพยายามหรืออดทนแค่ไหนเธอก็ยังไม่ได้เกิดในวงการ	Climax หน้ามัวมีงานแสดงเลยเพื่อนที่อยู่ด้วยกันก็ย้ายออกไปไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าห้อง
Plot-point 1 พริตตี้รุ่นพี่ยื่นนามบัตรใบหนึ่งให้	Plot-point 2 เธอตัดสินใจศัลยกรรม	หน้าเลิกอยากเป็นดาราหางานอย่างอื่นที่เหมาะสมกับตัวเองและตัวเองมีความสุข

2.4 วิเคราะห์ตัวละคร

ลักษณะของตัวแสดงที่สามารถวิเคราะห์ได้ตามหลักประชากรศาสตร์ คือ อายุ เพศ การศึกษา ฐานะเศรษฐกิจสังคม และ ภูมิสำเนา ลักษณะที่วิเคราะห์ตามบุคลิกภาพ จากเรื่องได้กำหนดตัวหลักเอาไว้ที่ต้องการคือเริ่มจากประเด็นแรกที่เสนอคือ ความงามนั้นอยู่ที่ใจจึงเลือกบุคลิกลักษณะและกลุ่มอาชีพของตัวละครให้เป็นนางงาม เพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นที่พอจะพัฒนาไปในทิศทางเดียวกันได้

แต่เมื่อไม่สามารถควบคุมประเด็นหลักไว้ได้ ทิศทางของการดำเนินเรื่องและการวางเหตุการณ์จึงเปลี่ยนไป การกำหนดบุคลิกลักษณะของตัวละครจึงเปลี่ยนตามจากบทที่ได้พัฒนาจากตัวละครที่เป็นนางงามที่สนใจแต่ความงามของตนเอง จนมาเป็นผู้หญิงที่ต้องหาเลี้ยงตัวเองและมีความใฝ่ฝันอยากเป็นดารา เนื่องจากตัวละครนางงามประเด็นและเรื่องราวยังไม่มีควมน่าสนใจ

บุคลิกลักษณะของผู้หญิงที่ต้องหาเลี้ยงตัวเอง และมีความใฝ่ฝันอยากเป็นดารานั้นคือ สิ่งแรกที่กำหนดขึ้น เมื่อกำหนดตัวละครหลักได้แล้ว วิธีที่จะเข้าหาตัวละครเพื่อนำมาพัฒนาตัวละครในบทนั้น ได้กำหนดองค์ประกอบของชีวิตเป็นพื้นฐาน 2 ประการคือเรื่องราวภายในคือประวัติของตัวละครหรือ

ปูมหลัง โดยที่เราเริ่มที่จะกำหนดตัวละครของเราตั้งแต่เกิด เราจะเห็นตัวละครสร้างตัวตนขึ้นมาและมันเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องสำรวจความสัมพันธ์ภายในตัวละคร ให้สอดคล้องเป็นเหตุเป็นผลกันกับการกำหนดชีวิตเรื่องราวภายนอกที่ต้องปรากฏในหนังตั้งแต่เริ่มในเรื่องจนจบเรื่อง

ภาพยนตร์เป็นสื่อทางด้านภาพเราต้องหาวิธีที่จะเผยให้เห็นถึงข้อขัดแย้งของตัวละคร ออกมาเป็นภาพ ดังนั้นความแตกต่างระหว่างการใช้ตัวละครของเราและการเผยตัวเขาในเนื้อ เรื่องเขียนเป็นแผนผังได้ดังนี้

ตัวละคร

(ตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน)

(เริ่มจากจุดเริ่มของหนังไปจนจบ)

ปุมหลัง
เรื่อง

บุคลิกและลักษณะนิสัยเมื่อเริ่ม

ตัวละครก่อรูปร่าง

การเผยให้เห็นตัวละคร

ประวัติของตัวละคร

ค้นหาความต้องการ

การกระทำของตัวละคร

คือลักษณะของตัวละคร

โดยที่การทำงานสร้างตัวละครมาจากปุมหลังก่อน

ปุมหลัง

- ตัวละครชื่อหน้า
 - เป็นเพศหญิง
 - เป็นคนต่างจังหวัด เพื่อต้องการให้เข้ามาเสี่ยงโชคในกรุงเทพเพื่อเป็นการสร้างอุปสรรค
- อย่างหนึ่งในเนื้อเรื่อง
- เป็นน้องคนสุดท้อง
 - เป็นคนมองโลกในแง่ดี
 - มีความพยายาม
 - สุภาพเรียบร้อย
 - ไม่ชอบเรียนหนังสือเพราะเรียนไม่เก่ง
 - ชอบการแสดงออก
 - จุดมุ่งหมายในชีวิตอยากเป็นดาราและพยายามมาตลอดที่จะทำให้สำเร็จ.....

การเขียนเป็นความสามารถในการถามคำถามตัวเอง และได้คำตอบจึงเป็นเหตุผลว่า
ทำไมเราจึงเรียกการพัฒนาสร้างสรรค์ตัวละครของเรา นั่นคือการที่เราถามคำถามและตอบคำ
ถาม

เมื่อได้แม่มูมภายในตัวละครแล้ว จึงมาทำชีวิตภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคลิกและลักษณะนิสัยเมื่อเริ่มเรื่อง

เกิดขึ้นตั้งแต่เราเริ่มในบทจนกระทั่งจบเรื่อง มันเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องสำรวจความสัมพันธ์ภายในชีวิตของตัวละคร

- หน้าอายุประมาณ 23-25ปี
 - หน้าตาไม่ใช่คนสวย ผิวคล้ำ หุ่นดี
 - มีอาชีพเป็นคนแจกของหน้าห้าง
 - มาจากต่างจังหวัด
 - เข้าหอพักอยู่ห้องเดียวกันกับเพื่อนเพื่อความประหยัด
 - เป็นคนอหังการดี มองโลกในแง่ดี
 - พยายามทำทุกอย่างโดยไม่เลือกว่าเป็นงานหนักหรือเบาเพื่อให้ได้เป็นดารา
 - ความพยายามของหนามักมีอุปสรรคหรือโชคไม่เข้าข้าง ทำให้ความหวังที่จะเกิดเป็นดาราหลุดลอยไปหลายครั้งทำให้ต้องพยายามใหม่เรื่อยๆซึ่งเป็นข้อขัดแย้ง (conflict) ในเนื้อเรื่อง
 - เนื่องจากสร้างตัวละครให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี จึงให้หน้าไม่ต่อสู้กับอุปสรรคและลุกขึ้นสู้ใหม่ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการนำเสนอในเนื้อหาของบท
- ขั้นต่อไปการที่เราจะทำให้ตัวละครสมจริงและมีหลายมิติมีความลึกได้ ข้อแรกต้องแยกชีวิตตัวละครออกเป็น 3 องค์ประกอบคือ อาชีพ,สถานภาพและชีวิตส่วนตัว

1 อาชีพ หนามีอาชีพเป็นพนักงานแจกของหน้าห้าง รายได้ไม่แน่นอนและไม่อยากทำงานประจำเพื่อจะได้มีเวลาไปทำงานแสดงเมื่อมีโอกาส ด้วยความที่เป็นคนอหังการดีและขวนขวาย จึงมีงานเข้ามาเรื่อยๆ เป็นตัวประกอบบ้าง เป็นพริตตี้บ้างแต่งงานมากมายน้อยและไม่แน่นอน และไม่สามารถทำให้เธอแจ้งเกิดได้เธอจึงต้องอาศัยอยู่กับเพื่อน เพื่อลดปัญหาค่าเช่าห้อง

2 สถานภาพ ตัวละครมีสถานภาพโสดเพื่อแสดงความมุ่งมั่นที่จะไปถึงการเป็นดาราได้ โดยที่ไม่ได้ให้ความสนใจกับเรื่องนี้และไม่มีเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3 ชีวิตส่วนตัว หลังจากทำงานมักใช้เวลาหมดไปกับการดูแลผิพรรณ การรักษารูปร่าง และการศึกษาการแสดงจากในหนังหรือโทรทัศน์

เมื่อเราหาความต้องการของตัวละครได้แล้ว หลังจากนั้นคือการสร้างอุปสรรคขัดขวางความต้องการนั้น ซึ่งทำให้เรื่องราวมีความเข้มข้นของ Drama และมีความขัดแย้ง ความจำเป็นและความสำคัญของตัวละครคือ Action คือสิ่งที่ตัวละครกระทำ หน้าตา ภายนอกและบทสนทนา ทั้งหมดคือการเผยตัวละครโดยทั้งหมด ต้องเริ่มมีที่มาจากที่เดียวกันคือจากการสร้างประวัติตัวละครจากชีวิตภายในและชีวิตภายนอกจนก่อเกิดเป็นรูปร่างของตัวละครขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING ชื่อ นามสกุล : น.ส. คณิงขวัญ นุ่นแก้ว

อายุ : 23 ปี

เกิด : 22 สิงหาคม 2521

น้ำหนัก : 47 กิโลกรัม

ส่วนสูง : 167 เซนติเมตร

ที่อยู่ : 67/244 ม. บางใหญ่ซีที ต. เสาธงหิน

อ. บางใหญ่ จ. นนทบุรี

เบอร์โทรศัพท์ : 9031929

รับบทเป็นหน้า : หญิง

อายุ : ประมาณ 23 – 25 ปี

ภูมิลำเนา : ต่างจังหวัด

ฐานะ : ปานกลาง

บุคลิกภาพ : ด้วยต้องการให้มีความอดทนและ มีความพยายามไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค จึงสร้างบุคลิกภาพให้เป็นคนร่าเริง กล้าแสดงออก มองโลกในแง่ดี และเป็นคนหนักเอาเบาสู้ ไม่กลัวลำบากหรืองานหนัก เพราะตัดสินใจเข้ามาเสี่ยงโชคในกรุงเทพฯ ด้วยความมุ่งมั่นอยากเป็นดาราจึงไม่คิดที่จะถอยหลังกลับ เพื่อต้องการสร้างฝันของตนเอง จากบทที่ต้องเผชิญกับอุปสรรคและความไม่ลงตัวในสิ่งต่างๆ รอบตัว เช่น การเงิน หน้าที่การงาน เพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นจึงกำหนดให้ต้องพักอาศัยกับเพื่อนร่วมห้องเพื่อลดปัญหาค่าเช่าห้อง เสื้อผ้าที่ใส่ในนั้นมักซ้ำชุดกันเพียงแต่เป็นชุดเก่งที่ไว้ใส่บ่อยๆ เพื่อออกไปข้างนอกเป็นคนไม่ฟุ่มเฟือยแต่เงินที่ได้ส่วนมากหมดไปกับการซื้อของที่ตัวเองคิดว่าจำเป็นได้แก่เครื่องสำอาง ครีมนำรุงผิว ถ่ายรูปเพื่อไปส่งให้โมเดลลิ่ง ให้ความสำคัญกับบุคลิกภายนอก เมื่อออกไปพบเจอผู้คนแต่อยู่อย่างสมถะเมื่อกลับเข้ามาในห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING

ชื่อ นามสกุล : น.ส. ปรางค์ มณีวรรณ

อายุ : 24

เกิด : 18 กันยายน 2520

น้ำหนัก : 45 กิโลกรัม

ส่วนสูง : 170 เซนติเมตร

ที่อยู่ : 24/185 ม.7 ต. ตลาดขวัญเมือง

อำเภอเมือง จังหวัด นนทบุรี

เบอร์โทรศัพท์ : 3742883

รับบทเป็น : พริตตี้รุ่นใหญ่

เพศ : หญิง

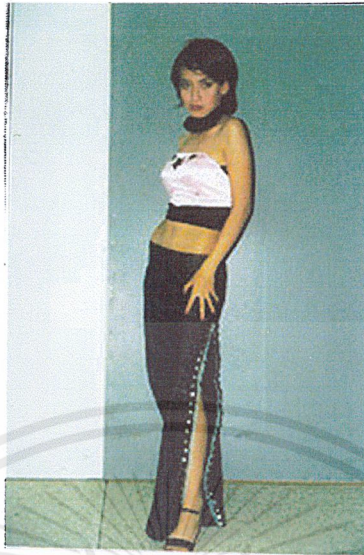
อายุ : ประมาณ 27 – 30 ปี

ภูมิลำเนา : กรุงเทพฯ

ฐานะ : รวย

บุคลิกภาพ : เป็นคนสวย มั่นใจ แต่งตัวเก่ง ฉลาดรู้จักใช้คนเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของตนเอง ด้วยภาพที่เห็นสวยงามและการเป็นที่ยอมรับทั้งความสามารถและจากผู้คนรอบข้างในวงการ เธอเป็นเหมือนแบบอย่างที่น่า ชื่นชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING

ชื่อ นามสกุล : น.ส. นันทิพย์ ทัมพากร

อายุ : 22 ปี

เกิด : 11 มิถุนายน 2522

น้ำหนัก : 45 กิโลกรัม

ส่วนสูง : 168 เซนติเมตร

ที่อยู่ : 116/409 ม.มิตรประชาวิมลลา

บางบัวทอง นนทบุรี

เบอร์โทรศัพท์ : 5780803

รับบทเป็น : ใหม่

เพศ : หญิง

อายุ : 22 – 24 ปี

ภูมิลำเนา : กรุงเทพฯ

ฐานะ : ปานกลาง

บุคลิกภาพ : เป็นคนหน้าตาดี บุคลิกดี เป็นคนขยันต้องทำงานหาเลี้ยงตัวเองทำงานทุกอย่างเพื่อให้ได้เงินแต่ไม่เดือดร้อนใคร ร่าเริง เป็นมิตรเข้ากับคนง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินงาน

3.1 แนวคิดหลักในการออกแบบ

ความงามเป็นศิลปะและศิลปะคือการออกแบบ เป็นคำกล่าวของเพลโตและอริสโตเติล ซึ่งได้สร้างทฤษฎีเลียนแบบซึ่งเพลโตเห็นว่า"ศิลปะเป็นการเลียนแบบความแท้จริง (Reality) อีกทอดหนึ่งจึงไม่ถือว่าเป็นแหล่งความรู้"¹ ซึ่งเพลโตได้นำไปเปรียบเทียบกับความรู้ทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่ถือว่าเป็นแหล่งความรู้ เหตุผลประการแรกนี้ชี้ให้เห็นว่าเพลโตเชื่อว่าศิลปะเป็นผลงานที่ใช้ไม่ได้ เป็นสิ่งชี้หน้าที่เลว เพลโตกล่าวว่ศิลปะส่งผลที่เลวต่อประชาชนเนื่องจากในบางครั้งศิลปะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อการประพฤติปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งธรรมชาติทางอารมณ์ของศิลปะอันมีบ่อเกิดจากแหล่งที่ไร้เหตุผลนั้นเป็นสิ่งที่แก้ไขและกำจัดออกไปได้ยาก เพลโตสนใจในศิลปะในประเด็นปลีกย่อยมากกว่าและไม่ตรงเป้าหมายเท่าที่ควร ถ้าเรานำไปเปรียบเทียบกับแนวคิดของอริสโตเติลจะพบว่าอริสโตเติลมีความสนใจในศิลปะอย่างตรงไปตรงมามากกว่า นอกจากนั้นอริสโตเติลยังสนใจในประเด็นปลีกย่อยทางศิลปะอีกด้วย

อริสโตเติลแบ่งการเลียนแบบออกเป็น 3 ส่วน คือ สื่อการเลียนแบบ ได้แก่ จังหวะ ลีลา ภาษาและโทน วัตถุที่เลียนแบบ เช่น ท่าทาง สิ่งของ วิธีเลียนแบบ เช่น วิธีการสื่อสาร การกล่าวที่ว่าเป็นศิลปะในแขนงที่ 7 ซึ่งตัวข้าพเจ้าได้นำทฤษฎีการเลียนแบบของอริสโตเติลและเพลโตมาใช้กับงาน ในการสร้างแนวคิดหลักในการออกแบบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นการแสดง การจัดแสง เสื้อผ้า ซึ่งตัวข้าพเจ้ามีความเห็นตรงกับเพลโต ที่กล่าวถึงทฤษฎีที่ยึดวัตถุเป็นศูนย์กลาง เพลโตได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ The Republic ของตนว่า การที่ช่างทำเครื่องเรือน ทำเก้าอี้ ถือเป็นการเลียนแบบความสมบูรณ์ของความเป็นเก้าอี้และศิลปนิวาตรูปเก้าอี้ก็จะเลียนแบบเก้าอี้อีกทอดหนึ่ง การเลียนแบบจึงมีอยู่ 2 ระดับ ระดับแรกคือ รูปแบบที่ศิลปินสร้างขึ้นมาจากการเลียนแบบวัตถุในโลกแห่งผัสสะ ซึ่งเลียนแบบมาจากรูปแบบที่สมบูรณ์และอีกระดับหนึ่งคือรูปแบบที่ศิลปินสร้างขึ้นมาจากการเลียนแบบวัตถุในโลกแห่งผัสสะ เพลโตเปรียบ " ภาพเขียนว่าเหมือนกับเงาในกระจก ซึ่งเป็นเพียงภาพที่ปรากฏเท่านั้นไม่ใช่ความจริง " ² ตามทฤษฎีของเพลโตถือว่าภาพเขียนเป็นการปรากฏของภาพที่ปรากฏเท่านั้น ซึ่งไม่ใช่ความ

¹ ณ ปากน้ำ.หนังสือศิลปะนิยม,สำนักพิมพ์พัฒนาจำกัด,กรุงเทพ : 2535 หน้าที่ 50

² เรื่องเดียวกัน หน้าที่ 51

แท้จริง อาจเป็นต้นกำเนิดของแนวคิดทางศิลปะที่กล่าวว่า ศิลปะคือมายา ซึ่งตนเองได้นำทฤษฎีการเลียนแบบมาจัดการกับการออกแบบ ด้วยการนำมายาของหนังมาใช้ ได้แก่ เวลาและพื้นที่ในหนัง (Time+Space) ขนาดภาพ มุมกล้อง การเน้น เป็นต้น

3.2 ขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำ

สิ่งสำคัญคือ หาว่าบทยกอะไรบ้าง อะไรเป็นเรื่องสิ่งเฉพาะเจาะจงที่อยู่ในบท นี่คือข้อมูล สถานที่ถ่ายทำ เวลา รายละเอียดของตัวละคร และคำพูดของตัวละคร ทุกๆ สิ่งที่กำหนดมาแล้ว จะสนับสนุนการขึ้นขั้นพื้นฐาน เช่น การเดิน การเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของตัวละคร และสิ่งใดๆ ที่ดีเลิศให้มาในเรื่อง วางกล้อง เสียง และ ทีมงาน ดูอดีตและอนาคตของตัวละคร มีอะไรบ้างที่อยู่นอกเหนือบทที่มองไม่เห็น

ขั้นตอนต่อไปคือ การแยกแยะบทหรือโครงเรื่องขยายเข้าสู่งานฉากและ สถานที่ถ่ายทำ ซึ่งจะช่วยในการวางแผนงานของแต่ละหน่วย ตามหน้าที่ความรับผิดชอบและ กระบวนการถ่ายทำ เช่น การถ่ายทำสามฉากในสถานที่เดียวกัน ในวันเดียวกัน ต้องมีพื้นที่ในการทำงานกว้างพอในการถ่าย ต้องระวังความไม่ต่อเนื่องของฉากทั้งสาม หรือนักแสดงจะเล่นในระดับเดียวกัน กล้องถ่ายแสงในทิศทางเดียวกัน ในการเล่าเรื่องให้มองหาหนทางสร้างสรรค์ สัมผัสแห่งความขัดแย้ง ความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการ

ผลงานภาคบทในครั้งที่ 3

SHOOTING SCRIPT เรื่อง “พลาสติก”

TITLE ผ้าสีดำมีดาวสีเงินสีทองติดอยู่ พริ้วสะบัดสะท้อนกับไฟ (กล้องค่อยๆ PAN ไล่ไป) แสงไฟ ค่อยๆ สว่างขึ้น (FADE WHITE)

SCENE 1 ภายนอก / คาร์ฟูร์ / กลางวัน

1. ELS. – ที่ห้องฟ้า แดดร้อนจัด กล้องค่อยๆ PAN ลงมาที่ป้ายคาร์ฟูร์

2. ELS. – ที่ลานจอดรถขนาดใหญ่หน้าซูเปอร์มาร์เก็ต รถถอยออกเหลือพื้นที่ว่างทำให้มองเห็นผู้หญิงในชุดกล่องนมสีขาว เป็นกล่องเหลี่ยมคลุมถึงเข่าไหล่ออกมาได้แต่หัว แขน

ขา มือข้างหนึ่งแบกกระเป๋าสินค้าตัวอย่าง แจกคนเดินผ่าน

3. FS. ไม่มีคนเดินผ่าน เธอยืนรอสักพัก มองซ้าย มองขวา ไม่มีคนเอามือหยิบหนังสือพิมพ์ที่

เหน็บในกระเป๋า เปิดมาพลิกดูแล้วเดินออกไป

4. MS. ที่ตู้โทรศัพท์ (ผ่านไหล่) ในมือมีหนังสือพิมพ์เปิดหน้ารับสมัครตัวประกอบ กดโทรศัพท์ตามเบอร์ในหนังสือ

5. CU. (หน้า)

ข้อความที่รับสมัครตัวประกอบ “สวัสดิ์ค่ะ.....อยากจะขอโทรนัดเวลาค่ะ...ค่ะพรุ่งนี้แปดโมงเช้า.....ค่ะขอบคุณค่ะ”

วางโทรศัพท์เดินออกไป

6. MS. เธอเอามือเคาะกล่องนมที่ใส่ มองเหม่อลอย

7. FS. เธอใช้หลังมือซับเหงื่อ มองซ้ายมองขวาไม่มีคนมา วางกระเป๋าที่หนักลงกับพื้น ยกมือเท้าเอว มองลงไปกระเป๋า

8. MS. นมเต็มกระเป๋า เธอก้มหยิบกระเป๋าเดินออกไป

SCENE 1 A ภายนอก / ห้องน้ำคาร์ฟูร์ / กลางวัน

9. LS. ป้ายห้องน้ำคาร์ฟูร์ มีคนเดินเข้าออก

10. LS. (เสียงกดชักโครก) เธอเดินออกมาจากห้องน้ำอย่างยากเย็น กล่องติดประตู ชูดบวบี้ ในมือถือกระเป๋าแก้วๆ กังๆ

11. LS. ที่หน้ากระจก พริตตี้ทำทางเป็นรุ่นใหญ่อยู่ในชุดรัดรูปยีนส์สองกระຈก กำลังทาลิปสติกอยู่ เธอเดินมาที่อ่างล้างมือวางกระเป๋านั้น เธอแอบมองพริตตี้

12. MS. (TWO SHOT) พริตตี้แอบมองเธอ ทั้งคู่ยืนขนานกันที่หน้ากระจก ยิ่งเห็นความแตกต่าง พริตตี้แต่งหน้า ผมถูกเซ็ตมาอย่างดี ส่วนเธอกำลังนบวบี้ ผมกระเซิง

13. MS. เธอแอบยื่นสังเกตพริตตี้ (ผ่านกระจกกล่องค้อยๆ PAN ไปที่พริตตี้ ไล่ไปที่ผมเลืบทาสีสด ปาก หน้าอกไล่ลงมาถึงรองเท้า)

14. LS. (TWO SHOT) พริตตี้หาทิชชูในห้องน้ำไม่มีเดินมาถามเธอใกล้ๆ

(พริตตี้)

“โทษนะคะ มีกระดาษทิชชูมั้ยคะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. MS. (TWO SHOT) (หน้า)
 “อ้อ.....มีค่ะ” เธอหยิบทิชชูยื่นให้พริตตี้ พริตตี้ขอบคุณ เอาทิชชูเช็ดลิปสติกที่ขอบปาก เธอมองตามอย่างนึกได้ พริตตี้หันมาทางเธอ

(หน้า)

“ตัวจริงสวยกว่าในทีวีอีกนะคะ” พริตตี้บอกขอบคุณ รู้สึกภูมิใจที่มีคนจำได้

16. MS. (หน้า)

“สนใจทางด้านวงการแสดงเหมือนกันแต่โอกาสไม่ค่อยเอื้ออำนวยนะคะ”

17. MS. (พริตตี้)

“มันก็ขึ้นอยู่กับหลายๆ อย่างนะคะ แต่ถ้าน้องสนใจจริงๆ ลองเข้าไปที่นี้ดู อาจจะได้อะไรก็ได้.....ไปก่อนนะคะ” พูดพร้อมยื่นนามบัตรให้

18. LS. เธอยืนอยู่กลางห้องน้ำ มือถือนามบัตรค้าง ริมตะโพนตามหลังไป

(หน้า)

“พี่ขอบคุณมากค่ะ”

SCENE 2 ภายนอก / กongsถ่าย / กลางวัน

19. LS. พริตตี้รุ่นใหญ่คนเดิมให้ช่างแต่งหน้าอยู่กมมือยิ้มให้เธอ

20. LS. เธอยกมือตอบที่แก้อัเธอหนึ่งอยู่ คนจัดไฟจัดให้แสงส่องลงมาที่ตัวเธอ ผู้กำกับสั่ง ok เธอลุกออกไป ดาราใหม่ใส่เสื้อคล้ายเธอเข้ามานั่งแทน ผู้กำกับสั่ง Action

SCENE 3 ภายใน / ห้องพัก / กลางวัน

21. LS. ลูกชิ้นเลือกเสื้อผ้าตามราวผ้าและที่อยู่ในกล่องกระดาษหยิบออกมาดูเดินไปที่ตู้เสื้อผ้าของเพื่อนได้เสื้อมา 1 ตัว

22. FS. ที่หน้ากระจกหน้าเอาเสื้อเปรียบกับตัวเองเห็นเพื่อนผ่านกระจกมากลับมาในห้องเพื่อนเดินเป่ แล้วล้มลงนอนกับพื้นหน้าหันไปมองอย่างตกใจ

(หน้า)

“เฮ้ย.....เนตร” (ผ่านกระจก) หน้าเดินเข้าไปลากเนตรขึ้นไปนอนบนที่นอน

23. MS. (TWO SHOT) คราบน้ำตาทำให้เครื่องสำอางค์ที่หน้าเนตรเลอะเทอะไปหมด หน้าพลิกตัวเนตรอย่างยากเย็น เอากระเป๋าสะพายออกให้ มองดูเพื่อนอย่างสงสาร

24. CU. หน้าเอื่อมมือแปะ post-it ตรงหัวนอนเนตรเขียนว่า "ยิ้มเสื่อกับรองเท้าไปนะ ตอนเย็นจะซื้อข้าวเข้ามาให้"

SCENE 4 ภายนอก / ร้านถ่ายรูป / เข้า

25. MS. รองเท้าสันสูงเคาะพื้นเป็นจังหวะ (กล้องแพนขึ้นจากด้านหลัง CROP ตั้งแต่หัว จนถึงเอว เธออยู่ซ้ายเฟรม) เจ้าของร้านเดินออกมาจากหลังร้าน

(หน้า)

"ถ่ายรูปค่ะ"

26. FS. เธอยืนอยู่หน้าฉากถ่ายรูป มีอุปกรณ์ไฟส่องเธอทั้งสองข้าง เธอหันไปมองรอบๆ

(ข้างถ่ายรูป)

"พร้อมนะครับ"

เธอโพสต์ท่าตามในหนังสือ

27. LS. เธอนั่งรอรับรูปในร้านตามองจุดจออยู่ที่เครื่องอัดรูปอัตโนมัติ

SCENE 5 ภายนอก / โชว์รูม / เย็น

28. FS. (TWO SHOT) รูปที่เธออยู่ในชุดเดียวกับที่ร้านถ่ายรูปอยู่ในมือของสตีฟ มองดูรูป (กล้อง PAN ขึ้นรับหน้าหน้า) แล้วเงยหน้ามองดูเธอ

(สตีฟ)

"แต่งหน้าเลยคะน้อง"

29. LS. ข้างหลังเวที เธอนั่งอยู่ พริตตี้คนเดิมในมือถือกระดาษ เดินวนไปมาคร่ำคร่งกับการท่อง Script คนเดินผ่านไปมาข้างหลังดูวุ่นวาย หน้าเดินเข้าไปทัก

(หน้า)

"สวัสดีคะพี่"

(พริตตี้)

"อ้าวน้องสวัสดีคะ" เสียงโทรศัพท์มีกดติดัง พริตตี้รับโทรศัพท์ หันมาพูดกับหน้า

(พริตตี้)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“แป๊ปนี่นะ...ฮัลโหล ไม่ค่อยได้ยินเลยคะ” พริตตี้เดินออกไปคุยอีกมุมที่เงียบกว่าหน้า
เดินกลับมาที่เก้าอี้ มองไปมองมาทุกคนต่างยุ่งกับงานของตนเอง

30. MS. (ผ่านไหล่) พริตตี้คนใหม่เดินเข้ามายิ้มให้
(ใหม่)

“ชื่อใหม่คะ มีอะไรโทรมาที่เบอร์นี้ได้ตลอดเวลาเลยนะ”
(หน้า)

“ชื่อหน้าคะ”

31. LS. เธอหันกลับมาขึ้นชั้นสุดลมหายใจลึกๆ จัดผมกับเสื้อให้เข้าที่เข้าทาง สตีฟ
ตะโกนมาบอก

(สตีฟ)

“อีกห้านาทีได้เวลาเตรียมตัวนะครับ”

32. LS. ข้างหน้าเวที พริตตี้คนเดิมกับพริตตี้คนใหม่เป็นพิธีกรคู่กันอยู่ ยิ้มแย้ม
เล่นเกมสลับอยู่กับลูกค่านเวที หน้ายื่นแจกโบรชัวร์รถให้ลูกค้าข้างล่างเวที

33. FS. ที่รถมอเตอร์ไซด์ด้านหน้า พริตตี้สองคนบนเวทีเธอโผล่ทำคู่กับรถ แสงไฟแฟลช
วูบวาบ (กล้อง Pan ลงมารับที่หน้าหน้า) หน้ายื่นถือโบรชัวร์ค้างไว้ในมือ หน้าก้มหน้ายื่นในที่พัก
แสงแสงแฟรชสะท้อนวูบวาบด้านข้างหน้าหน้า

34. MS. (TWO SHOT) ที่หลังเวทีพริตตี้รุ่นใหญ่เดินมาทักหน้าที่กำลังเก็บของใส่กระเป๋า
เตรียมตัวกลับบ้านอย่างแข็งๆ

(พริตตี้)

“หน้าพุงนี้ว่างหรือเปล่า.....ช่วยไปเล่นหนังแทนที่หน่อยได้ไหมพี่ติดดูคะ” หน้าหันไป
มองอย่างไม่อยากเชื่อ

(หน้า)

“ว่างคะ” หน้าตอบอย่างหนักแน่น

(พริตตี้)

พร้อมยื่นที่อยู่ให้ “ไปตามที่อยู่นี้นะ ขอบใจมาก” พริตตี้เดินออกไป

35. MS. รับหน้าหน้าที่ยิ้มอย่างมีความสุข สตีฟเดินถือผ้ากั้นฉากที่เป็นรูปดาว ผ่าน
หลังหน้าไป

SCENE 6 ภายนอก / โรงถ่าย / เข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

36. ELS. เข้าหน้าโรงถ่ายเห็นภาพเพนท์บนผนังประตูโรงถ่ายที่เป็นรูปในภาพยนตร์
37. LS. เรอกลิ้งตกลับันไต่ลงมาจนถึงชั้นล่าง แต่ตัวเธอหันหน้าไปให้กล้อง
(ผู้กำกับ)
“คัท”
38. MS. กล้องแช่ภาพรออยู่ตรงมุมบันไดด้านหนึ่ง เรอกลิ้งตัวเข้าเฟรมมาหัวไขกวาง
บันได ร้องโหยเอามือมาจับหัว
39. FS. ที่บันไดด้านบน เธอยืนทาบแขนบีบไหล่ตัวเอง สีนหน้าปวดเมื่อยไปทั้งตัว
40. CU. ที่สเลดเขียน SCENE 2 / TAKE 7 ตีสเลด
- SCENE 7 ภายใน / ห้องพัก / เย็น
41. LS. เนตรนั่งกอดเข่ามองไปที่โทรศัพท์อย่างจดจ่อ หนานั่งเอายาหม่องทาแขน และ
หลังอย่างยากลำบากด้วยความปวดเมื่อย
(หน้า)
“เนตรวันนี้มีโทรศัพท์จากโมเดลลิ่งมาบ้างหรือเปล่า”
เนตรส่ายหน้าอย่างเศร้าสร้อยโดยที่ไม่หันมามองหน้า ตายังจดจ่ออยู่ที่โทรศัพท์ เสียง
โทรศัพท์ดัง เนตรกับหน้า ผุดลุกขึ้นพร้อมกัน แต่เนตรถึงโทรศัพท์ก่อน
(เนตร)
“ฮัลโหล” หน้าเดินเข้ามาถามเนตรเบาๆ
(หน้า)
“ใช่ของเราหรือเปล่า”
(เนตร)
เนตรพูดอย่างโมโห “เซซฐ์อยู่ที่ไหน ทำไมหายไปหลายอาทิตย์ไม่เห็นโทรมา
เลย”
42. FS. หน้าเดินกลับมาที่นั่งเดิม เห็นเนตรนั่งหันหลังคุยโทรศัพท์อย่างโมโห เนตรร้องให้
ทะเลาะกับแฟนทางโทรศัพท์ หน้ามองดูนาฬิกา บอกเวลา 20.00น. (กล้อง PAN ขึ้นรับที่นาฬิกา
ค่อยๆ ZOOM ไปที่นาฬิกา ภาพเข้มนาฬิกาหมุนอย่างรวดเร็วไปที่เวลา 24.00น.
43. LS. หนานั่งหลับ เนตรยังทะเลาะทางโทรศัพท์กับแฟนอยู่ ทบไต่ะโวยวายเสียงดัง
หน้าสะดุ้งตื่นมองดูนาฬิกาแล้วถอนหายใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 7A ภายใน / ห้องพัก / เช้า

44. FS. เนตรนอนหลับอยู่หน้าตื่นแต่เช้าหยิบสมุดบัญชีเงินฝากขึ้นมาเปิดดู

45. CU. ที่จำนวนเงินในบัญชี

46. FS. หน้าปิดสมุดบัญชีลงหน้าตาครุ่นคิด

SCENE 8 ภายนอก / โรงพยาบาล / กลางวัน

47. LS. หน้านั่งอยู่บนเตียงกลางห้องผ่าตัด ยกกระจกส่องหน้า

48. CU. (ผ่านกระจก) หน้ามองหน้าตัวเองในกระจก เอามือลูบหน้าอย่างช้าๆ เอามือแตะไปที่ตา จมูก และ ปาก

49. MS. หน้านอนอยู่บนเตียงผ่าตัด มองไปรอบๆ ห้องด้วยความรู้สึกกลัว หมอหยิบแท่งซิลิโคน มาเทียบที่จมูกหน้า หน้ามองตาม หมอหยิบปากกาเมจิกขีดรอบดั่งจมูก หน้าหลับตาด้วยความกลัว หมอเอาผ้าปิดหน้าหน้าไหลออกมาได้แต่จมูก หมอหันไฟส่องหน้าหน้า (FADE WHITE)

SCENE 9 ภายใน / โรงถ่าย / กลางวัน

50. MS. หน้านั่งบนเก้าอี้ไฟส่องหน้าจ้า หน้าลืมตามผู้กำกับสั่ง ACTION

SCENE 10 ภายใน / ห้องพัก / กลางคืน

51. FS. (ผ่านไหล่) หน้านั่งดูหนังที่ตัวเองเล่นอยู่ในทีวี โดนใจจับมัดเป็นตัวประกันมีปืนจ่ออยู่ที่หน้าโดนเซ็นเซอร์ ใจเย็นบงหน้าเธอ ตบหน้าเธอ เห็นหน้าเธอไหลมาข้างตัวใจ แต่โดนผสมปิด

52. CU. หน้าหน้าผิตหวังกับภาพตัวเองที่เห็นในทีวี

SCENE 10A ภายใน / ห้องพัก / กลางคืน

53. FS. หน้าเดินลากขาอย่างเหนื่อยอ่อน หุดยื่นหน้าห้องไขกุกุแจ

54. MS. (ผ่านไหล่) มี POST-IT แปะไว้ที่ประตูเขียนว่า "ช่วยจ่ายค่าห้องที่ค้างไว้ด้วย" เธออ่านแล้วดึงออกมี POST-IT อีกใบแปะไว้ข้างๆ หน้าดึงขึ้นมาอ่าน

55. CU. "เราย้ายไปอยู่กับเชษฐี ขอโทษด้วยที่กระทันหัน ที่อยู่เขียนไว้ที่หน้าที่วิณะ เราอาจมีข่าวดีบอกอีกไม่นานนี้"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

56. LS. หน้าเปิดประตูเข้ามาในห้องมืด หน้าสະบัตรรองเท้าออกจากขาอย่างเหยื่อยอ่อน
 เอื้อมมือเปิดไฟไฟไม่ติด ทิ้งกระเป๋าไปกับพื้นนั่งถอนหายใจอยู่กลางห้องเดินคลำหาไม้ขีด
57. MS. เอาไม้ขีดขึ้นมาจุดแล้วก็ดับ จุดอีกแล้วก็ดับอีกเธอนั่งเศร้าอยู่ในแสงมืด

SCENE 10B ภายใน / ห้องพัก / เข้า

58. LS. ภาพต้นไม้ (มุมเงย) แสงส่องผ่านลงมาดอกไม้อันสวยงาม
59. FS. ยืนเอื้อมหยิบของแต่ไม่ถึง หยิบหนังสือแฟชั่นที่เป็นรูปหน้าตัวเอง ที่กองไว้รวม
 กับเล่มอื่นๆ มือเหยียดจนเอื้อมหยิบของถึง เธอเดินออกจากบ้านปีประตูอย่างอารมณ์ดี

SCENE 11 ภายนอก / ซุปเปอร์มาร์เก็ต / เข้า

60. LS. เธอเจอกับพริตตี้คนเดิม ยืนทำงานอยู่ในซูเปอร์ เธอยิ้มให้ เดินเลี้ยวไปอีกทาง
 (ตัดไป)

SCENE 12 ภายนอก / ร้านวิดีโอ / เข้า

61. FS. หน้าเดินเข้ามาที่ร้านวิดีโอ มาหยุดยืนที่เคาน์เตอร์ มีพนักงานยืนหันหลัง
 เก็บม้วนวิดีโออยู่หลังเคาน์เตอร์

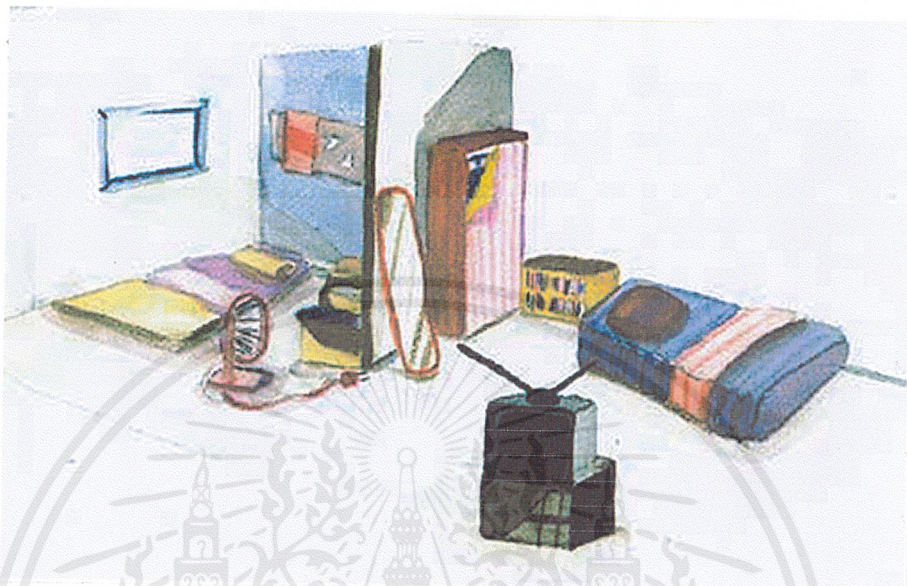
(หน้า)

"โทษนะคะ.....ที่นี่รับพนักงานใหม่ใช่ไหมคะ"

พนักงานหันหน้ามาเป็นพริตตี้อีกคนที่เคยแลกรูปกัน ต่างคนต่างยิ้มให้กัน (กล้องถอยออกมา
 หยุดที่จอทีวีที่ร้านวิดีโอ เปิดฉายหนังตัวอย่างอยู่ เห็นเธอกับพริตตี้คนเดิมยืนคุยใกล้กับ
 BACKGROUND)

จบ

3.2.1 การออกแบบฉาก

ฉากภายในห้องพัก

แนวความคิดในการออกแบบ

แบ่งส่วนของห้องออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนหนึ่งคือ ห้องของเพื่อน และ อีกส่วนห้องเพื่อนแบ่งไว้ให้หน้าเช่า โดยต้องการให้เห็นถึงภาวะดิ้นรนหาเลี้ยงตัวเอง ความไม่พร้อมทางการเงินจึงต้องการให้เห็นลักษณะห้องที่แตกต่างกันใน 2 ส่วน แม้จะอยู่ในห้องเดียวกันโดยมีเพียงฉากไม้กั้นไว้ กำหนดให้ห้องของหน้ามีพื้นที่ที่น้อยกว่า ของภายในห้องมีเพียงกล่องกระดาษหลายๆ กล่องที่ยังไม่ได้เอาของข้างในออกมาและที่นอน เพื่อต้องการให้เห็นว่าเพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ และเป็นสิ่งแทนของการบอกถึงการเริ่มต้นและค่อยๆเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นหรือแย่ลง หรือไม่เปลี่ยนแปลงชีวิตอยู่กับที่ ข้าวของภายในห้องจะเป็นตัวบอกเล่าถึงชีวิตที่เป็นไปในขณะนั้น โดยที่ห้องของหน้าตลอดทั้งเรื่องของจะยังอยู่ในกล่องเอาออกมาใช้เฉพาะที่จำเป็น และดูรกไม่เป็นระเบียบ ไม่มีเฟอร์นิเจอร์อำนวยความสะดวก มีเพียงพัดลม 1 ตัว เท่านั้น เพื่อบอกถึงความไม่มีเวลา และมีอย่างอื่นที่ต้องทำและสนใจมากกว่าห้อง คือการออกไปหางาน เพราะอยากเป็นนักแสดง และสภาพห้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อจะบอกถึงคุณภาพชีวิตที่อยู่กับที่ ไม่มีอะไรดีขึ้น แม้จะเป็นห้องที่เล็กกรก และคับแคบ แต่แสงภายในห้องกลับสว่างโดยเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสงที่สาดมาจากหน้าต่างด้านข้างที่นอนเวลาเช้าเพื่อบอกถึงวันใหม่ที่มาถึง และสิ่งแทนบอกถึงการมองโลกในแง่ดีของตัวละคร ที่ลุกขึ้นต่อสู้กับวันใหม่อีกครั้งและแสดงถึงอาจมีสิ่งดีๆ เข้ามาในชีวิตเหมือนกับถึงแม้มีกลางคืนที่มีมืดมิดและยาวนาน แต่ในตอนเช้าก็จะมีแสงส่องมาทำให้กลางคืนผ่านไป เช่น ชีวิตของตัวละครที่ต้องเจอความลำบากและอุปสรรค แต่ในท้ายที่สุดก็สามารถก้าวผ่านไปได้

ฉากไม้ที่กั้นอยู่แต่สามารถเดินไปมาหากันได้ แสดงถึงความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้องที่ยังเชื่อมถึงกันได้และมีความเป็นมิตรอยู่บ้างแต่ก็ยังคงต้องการความเป็นส่วนตัว มีของอำนวยความสะดวกแม้ไม่ใหญ่แต่ครบครันบอกถึงคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า และเป็นคนที่กำลังมีความรักสั่นในท้องจะสดใส แสงในห้องสว่างบอกถึงชีวิตที่มีความสุข

ฉากใช้ร่วม

แนวคิดหลักในการออกแบบแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ หน้าฉาก กับหลังฉาก

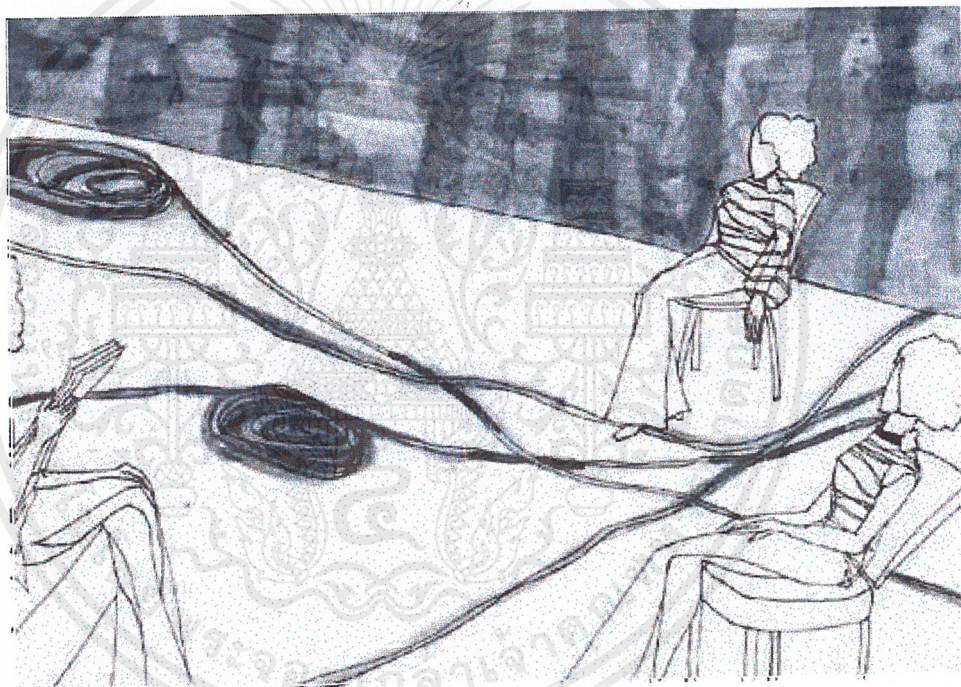

หน้าฉากใช้ร่วม

ด้านหน้าฉากมีผ้าดำติดดาวสีเงิน สีทอง สะท้อนกับไฟอยู่ที่ด้านหลัง ดูুবวบ เป็นแสงที่ถูกปรุงแต่งขึ้นจากการจัดฉากแทนการบอกถึงโลกมายาที่สามารถล่องลอย สร้างภาพที่ปรากฏให้เป็นไปตามต้องการ แสงไฟสะท้อนกับเหล็กของรถมอเตอร์ไซด์ที่จัดจนขึ้นเงา ทุกอย่างถูกจัดวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีล้วนสวยงาม การจัดแสงคัดส่วนของมอเตอร์ไซค์คันที่เป็นตัวเด่นของงาน โดยให้วางอยู่บนแท่นที่สูงกว่าคันอื่น และไฟส่องสว่างลงมาที่ตัวรถ คัดให้ตัวรถโดดเด่นและเป็นเป้าสายตามากกว่าคันอื่นที่อยู่ข้างล่าง และตกแสง เปรียบเทียบได้ในลักษณะเดียวกันกับคนที่ตัวพริตตี้ที่ได้ยืนคู่กับรถที่อยู่บนแท่นจะได้เป็นจุดเด่นและถูกคัดขึ้นมาจากคนอื่นที่ยืนตกแสง เพื่อบอกถึงตำแหน่งความไม่เท่าเทียม และความเป็นไปของอาชีพในช่วงนั้น โดยลักษณะการกำหนดพื้นที่การแสดงของตัวละครและตัวประกอบในฉากมีปฏิสัมพันธ์ ในพื้นที่การแสดงมีการ เคลื่อนไหวไปสูกันและกันตลอดเวลา ทั้งหมดที่กล่าวมาเพื่อสร้างภาพของบรรยากาศที่ตื่นตา สนุกสนาน และเป็นกันเอง

หลังจากโชว์รวม

ผ้าสีดำผืนเดียวกัน กับจากด้านหน้าซึ่งเต็มพื้นที่อยู่ด้านหลังแต่ไม่มีดาวสีทองติดอยู่ เห็นเพียงเงาของคนเดินผ่านผ้ากันจากเป็นเงาดำเคลื่อนไหวไปมา แก้อ้อ 3 ตัวที่วางอยู่คนละมุม เพื่อบอกตำแหน่งและความสัมพันธ์ที่เห็นห่าง สายไฟที่โยงระยาง เกะกะ วางพาดที่พื้นแก้อ้อที่เก่าบอถึงหลังจากที่ไม่ได้ถูกปรุงแต่งหรือสร้างภาพใดๆ แทนการบอกถึงความจริงที่เป็นอยู่ แสงไฟและบรรยากาศที่อึมครึม ขาดการเคลื่อนไหวของตัวละคร มีเพียงเงาคนสีดำจากฉากผ้าดำที่เคลื่อนไหวไปมา เพื่อสร้างความกดดันและบรรยากาศของความหวังเหินให้กับตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 การออกแบบเสื้อผ้า

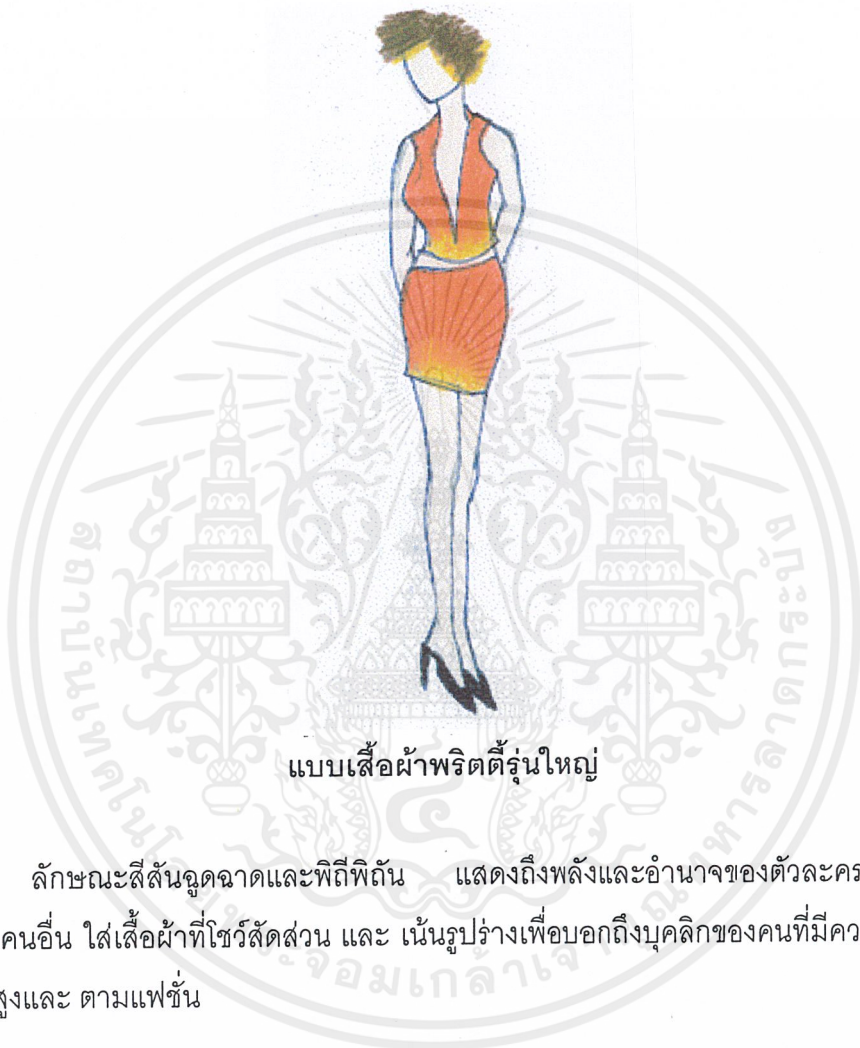
การออกแบบเสื้อผ้าหน้า

เสื้อผ้าจะมีลักษณะซ้ำกัน เพียงแต่เอาตัวเดิมมาประยุกต์ใช้ให้เปลี่ยนไป เพื่อบอกถึงความเป็นอยู่การเงินที่ต้องใช้อย่างจำกัด และความเป็นชุดเก่งชุดประจำที่ใส่แล้วมั่นใจ ลักษณะบุคลิกภาพเป็นคนทะมัดทะแมง คล่องตัว จึงใส่กางเกงยีนส์ กับเสื้อเข้ารูป ด้วยยีนส์สามารถใส่ซ้ำได้บ่อยครั้งโดยไม่น่าเกลียดและมีความคงทน ซ้ำยังไม่ลำสมัยตัวละครจึงเลือกที่จะใส่ยีนส์เพื่อเหมาะสมกับสถานภาพชีวิตในตอนนั้น รองเท้าเป็นรองเท้าส้นสูงเพื่อเสริมสร้างบุคลิกและยกระดับตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเสื้อผ้าพริตตี้รุ่นใหญ่

ลักษณะสีล้นดูขาดและพิถีพิถัน แสดงถึงพลังและอำนาจของตัวละครที่ดูเป็นพี่ใหญ่กว่าคนอื่น ใส่เสื้อผ้าที่โชว์สัดส่วน และ เน้นรูปร่างเพื่อบอกถึงบุคลิกของคนที่มีความมั่นใจในตัวเองสูงและ ตามแฟชั่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเสื้อผ้าพริตตี้รุ่นน้อง

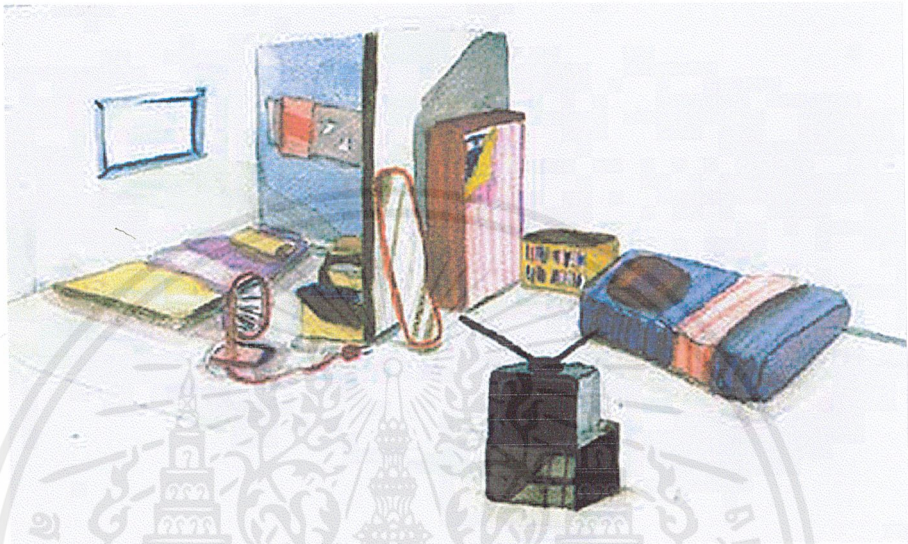
แบบเสื้อผ้าพริตตี้รุ่นน้อง

ด้วยบุคลิกลักษณะเป็นคนไม่แต่งตัวแต่ด้วยรูปร่างหน้าตาที่ดีสามารถเปลี่ยนบุคลิกการแต่งตัวที่ดูดีขึ้นเวลาทำงานได้ เป็นคนขยันทำงานทำได้ทุกอย่างที่ได้เงินมาด้วยความสุจริตเพื่อหาเลี้ยงตัวเองและเป็นคนประหยัด เสื้อผ้าที่ใส่จึงไม่หวือหวา สีส่อนดูสะอาดตา และเป็นแบบที่เรียบง่ายและใส่ได้บ่อยครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 การจัดแสง

การจัดแสงเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยให้การสื่อความหมายในแต่ละฉากสมบูรณ์และ เป็นตัวช่วยถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของบรรยากาศและ ตัวละครในขณะนั้นได้

ภาพฉากภายในห้องพัก

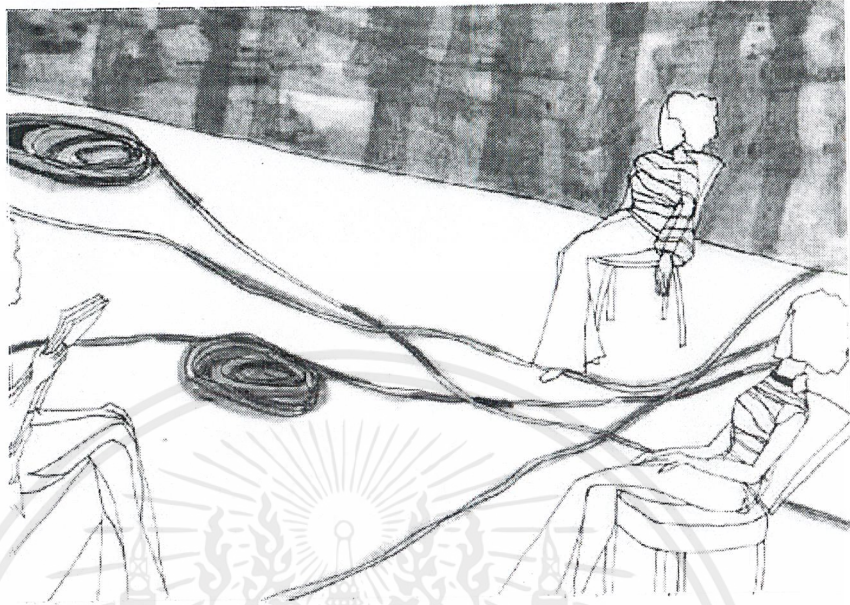
การจัดแสงเป็นแบบ High Key ที่แสงส่งผลให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจน การเปิดเผยของตัวละครและ ฉาก แสงที่ส่องพาดผ่านหน้าต่างมายังที่นอนแทนแสงธรรมชาติจากดวงอาทิตย์ ที่ใช้แทนสัญลักษณ์ของวันใหม่และ แทนความหวังของตัวละครเมื่อวันใหม่มาถึง

ภาพจากหน้าฉากโชว์รูม

ใช้การจัดแสงจากไฟหลัก (Key Light) ยิงตรงลงมาจากด้านบน (Top Light) เพื่อเน้นจุดเด่นในฉากและถูกให้ความสำคัญ คือ รถ และ พริตตี้ แสดงถึงความสง่างาม พลัง และสำคัญส่วนบริเวณรอบๆ ใช้ไฟเติมดวงเล็กเพื่อให้กำลังของแสงน้อยกว่า โดยทั้งหมดนี้ใช้เปรียบเทียบจุดเด่นและ จุดด้อยของฉากที่ใช้แทนด้วยแสง คือ ตัวแสดงนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพฉากหลังจากโชว์รูม

ใช้การจัดแสงด้วยการยิงไฟมาจากด้านหลัง (Back Light) แทนแสงที่เล็ดลอดมาจากหน้าฉาก โดยที่หลังจากความสว่างของแสงน้อยลงมีเพียงแสงที่ส่องจากด้านหลังของตัวละคร เพื่อแสดงถึง ภาวะที่กดดัน และไม่เปิดเผย ด้านหลังจากแสงส่องจากด้านหลังทำให้เกิดเงาของคนที่เคลื่อนไหวอยู่หลังจากผ้าดำ เพื่อให้เห็นการเคลื่อนไหวด้านหน้าฉากที่ยังคงอยู่ แสดงพื้นที่การ แสดงที่หนาแน่นและ ใกล้ชิดกันกับหลังจากที่นิ่งไม่มีการเคลื่อนไหวใดๆ และห่างเหินเพื่อใช้แสง แสดงความขัดแย้งระหว่างหน้าฉากและหลังฉาก

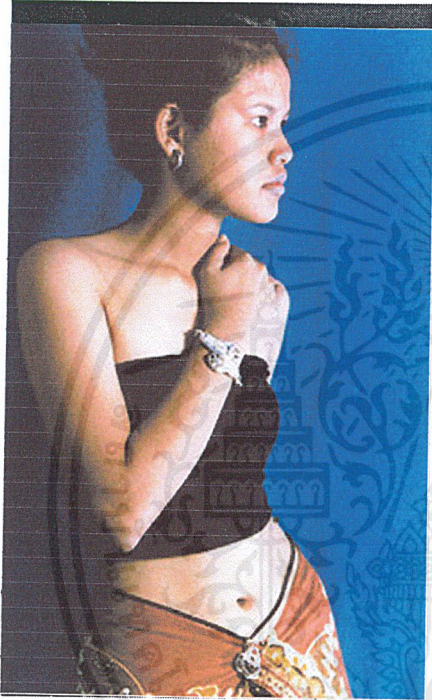
3.2.4 การคัดเลือกนักแสดง

จากการที่ได้สืบเสาะ ค้นหานักแสดงผู้มาสวมบทบาทให้ตรงกับบุคลิก ลักษณะตามเนื้อเรื่องนั้นได้ผ่านการทดสอบ ทั้งจากการเลือกจากบุคลิกภาพภายนอกและ การให้สวมบทบาทเพื่อทดสอบ โดยการคัดเลือกได้พิจารณาและ แยกจำแนกตามบทบาทและ ความสำคัญของตัวละคร เมื่อได้คัดเลือกจากลักษณะภายนอก เราอาจได้คนที่ตรงตามบทบาท ที่ให้คะแนนไว้ในใจ หลายคนซึ่งยังไม่สามารถตัดสินใจได้จนกว่า เมื่อได้นัดมาทดสอบบท โดย เริ่มจากการพูดคุยเพื่อให้ผ่อนคลายและ ลดความตึงเครียดต่อจากนั้นให้อ่านบททำความเข้าใจและ ตีความตัวละครตามบทบาทและมีความยืดหยุ่นในการแสดงหรือไม่ ซึ่งทดสอบด้วยการ

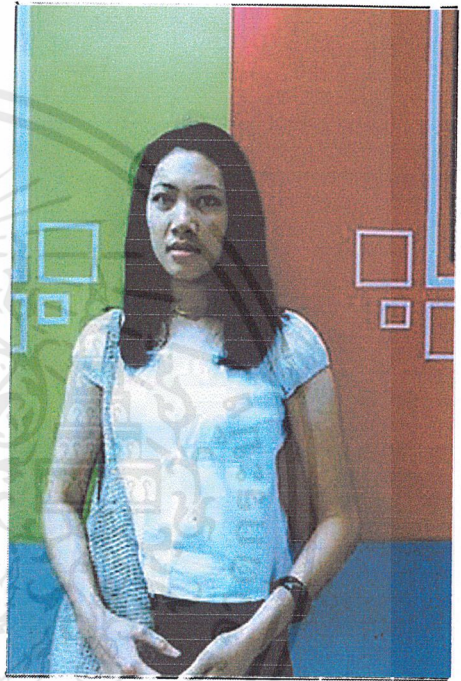
ให้เล่นคนเดียว โดยกำหนดความแตกต่างของอารมณ์อย่างน้อย สองอารมณ์ สองเหตุการณ์ขึ้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไป เพื่อสังเกตวิธีการแสดงและ พัฒนาการทางอารมณ์ ในขั้นต่อมาทดสอบโดยการแสดงร่วมกับตัวแสดงอื่นๆ เพื่อดูถึงการรับส่งอารมณ์และ การแสดงสามารถประสานกันได้หรือไม่

จากการทำงานได้มีข้อกำหนดในการคัดเลือกนักแสดงที่จะมารับบทเป็น "หน้า" ซึ่งเป็นตัวละครหลักดังนี้

ผู้รับคัดเลือกเป็นหน้าคนที่ 1

ผู้รับคัดเลือกเป็นหน้าคนที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณานักแสดง

	คนที่ 1	คนที่ 2
ลักษณะทางกายภาพ	การเคลื่อนไหวคล่องตัวรูปร่างดี น้ำเสียงดังฟังชัด ผิวคล้ำ หน้าตาปานกลางเมื่ออยู่ในกล่องขึ้นกล้องกว่าตัวจริง	การเคลื่อนไหวคล่องตัว รูปร่างดี น้ำเสียงเบา อ่อนหวาน ผิวขาว หน้าตาดี เมื่ออยู่ในกล่องไม่ขึ้นกล้อง
ลักษณะที่เป็นธรรมชาติของตัวละคร	สามารถถ่ายทอดบุคลิกภาพของตัวละครได้ชัดเจน และ บุคลิกส่วนตัวคล้ายกับตัวละครอยู่แล้ว	ยังติดอยู่กับบุคลิกของตนเอง และ สีหน้าแวตตาอยู่ในการแสดงที่เกินจริง
ความเฉลียวฉลาด	ดีมาก และสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ และ เลือก ที่แสดงอารมณ์ได้เป็นธรรมชาติ	ปานกลาง
ความน่ากำกับ	มีความสัมพันธ์ที่ดี กับทีมงาน และมีความยืดหยุ่น ในการแสดง	ลักษณะนิสัยเป็นคนเงียบ ทำให้ยากต่อการเข้าหา
ข้อผูกมัด	เรียนจบแล้ว และ กำลังว่างงาน สามารถให้เวลาได้ตลอดการถ่ายทำ	ไม่ว่างวันจันทร์ พุธ ศุกร์ ด้วยติดเรียน พิเศษ และ กลับได้ไม่เกิน 6 โมงเย็น

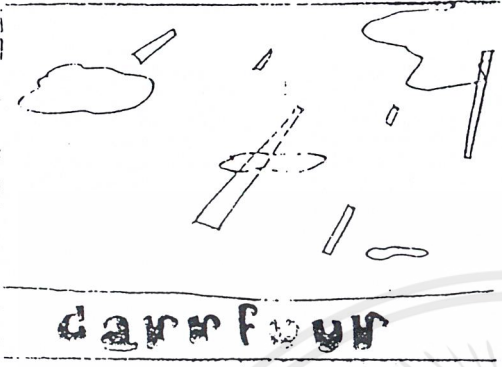
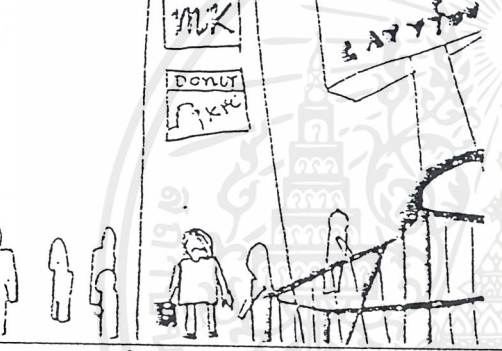

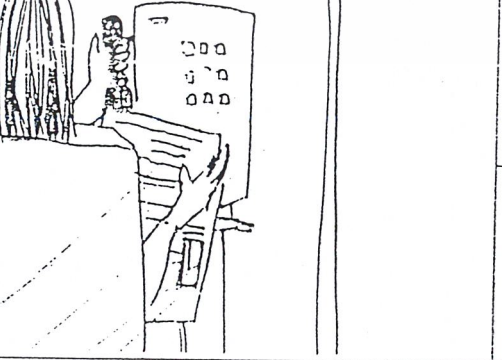
จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่าคนที่ 1 มีความยืดหยุ่นในการแสดงและ ความพร้อมทางด้านเวลามากกว่า ซึ่งในบางครั้งเรา อาจเลือกนักแสดงที่สวายน้อยกว่า แต่รู้จักใช้เสน่ห์ของตนเองเมื่ออยู่ในกล่องและ มีไหวพริบทางการแสดง ส่วนเรื่องปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักแสดงและ ทีมงานถือเป็นเรื่องสำคัญอีกประการที่จะช่วยให้การทำงานราบรื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.5 บทภาพ

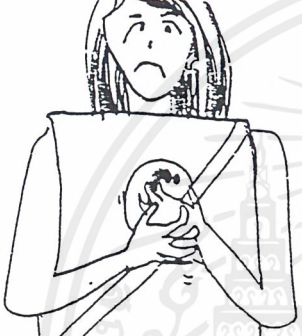

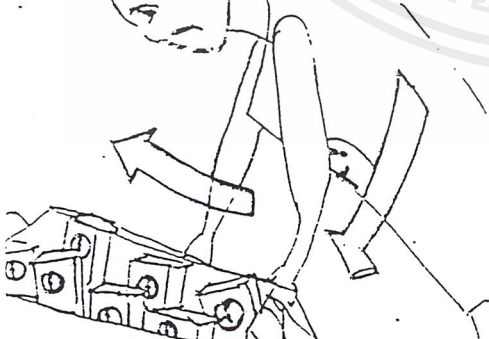
ประโยชน์และความจำเป็นของบทภาพ (storyboard) คือสามารถทำให้ผู้กำกับและทีมงานเห็นทิศทางและความต่อเนื่องของหนังไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่บทภาพสามารถบอกถึง สถานที่ ตัวแสดง มุมกล้อง ขนาดภาพและเสียง ซึ่งทำให้ง่ายต่อการทำงานเมื่อนำบทภาพทั้งเรื่องไปแยกเป็นตารางการถ่ายทำ (Script Breakdown) โดยแยกแบ่งตามสถานที่ จาก storyboard เปิดฉากแรกที่คาร์ฟูร์ เริ่มด้วยฉากเปิดสถานที่รับป้ายคาร์ฟูร์ตอนเที่ยงวันแดดร้อนจัด การบรรยายภาพจากมุมกล้องที่วาดไว้ในช่องสี่เหลี่ยมซ้ายมือ ทำให้เราสามารถรู้ถึงความต้องการเดียวกัน ระหว่างผู้กำกับกับตากล้อง คือมุมมองที่เห็นตัวหนังสือคาร์ฟูร์ ที่ต้องการให้เห็นถึงแสงแดดที่ร้อนแรงของเที่ยงวัน จากที่กล่าวไปข้างต้น เมื่อเห็นภาพรวมของ storyboard ทั้งหมดทำให้เราสามารถเลือกถ่าย Shot ที่มีการกระทำอยู่ในสถานที่เดียวกัน แม้ว่าการกระทำนั้น จะไม่ต่อเนื่องกับ Shot ที่ถ่ายไปก่อนหน้านั้นก็ตาม เพื่อเป็นการประหยัดเวลา และแรงงานในการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ โดยจะเริ่มถ่ายที่ Shot 1-3 และเข้ามาถ่าย Shot ที่ 6-8 ด้วยเพราะอยู่ในสถานที่เดียวกันจากนั้นย้ายอุปกรณ์และทีมงานถ่ายกลุ่ม Shot ที่อยู่บริเวณห้องน้ำทั้งหมด ใน Shot ที่ 9-12 จาก storyboard จะเห็นจำนวนตัวละคร ที่เพิ่มขึ้นมาและนั่นหมายถึงการที่ต้องเตรียมการนัดคิวนักแสดงและอุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้าที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเนื่องไปจนถึงงานการวางตารางการถ่ายทำ ซึ่งต้องพึ่งพาเอกสารบทภาพในการจำแนกคิวถ่าย สถานที่ นักแสดง และอุปกรณ์ประกอบฉาก ดังนั้นบทภาพที่เกิดจากการเรียง Shot ตามลำดับเรื่องราว โดยไม่คำนึงถึงเวลาและความต่อเนื่องของสถานที่ จึงเป็นเหมือนข้อมูลดิบ ใช้ในการทำงานภาคเอกสารของตารางการถ่ายทำ ดังที่จะกล่าวต่อไป

STORY BOARD :

	<p>VIDEO SHOT : 1</p> <p>ป้ายคาร์ฟัวร์ตอนเที่ยงวันแดร์ร้อนจัด</p>
	<p>AUDIO</p> <p>เสียงรถยนต์</p>
	<p>VIDEO SHOT : 2</p> <p>ยืนแจกนมให้คนผ่านไปมา</p>
	<p>AUDIO</p> <p>เสียงรถยนต์</p>
	<p>VIDEO SHOT : 3</p> <p>หยิบหนังสือพิมพ์มาอ่านมองซ้ายมองขวาไม่มีคน</p>
	<p>AUDIO</p> <p>เสียงดนตรี</p>
	<p>VIDEO SHOT : 4</p> <p>เธอหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาที่ตู้โทรศัพท์</p>
	<p>AUDIO</p> <p>เสียงสนทนา</p>

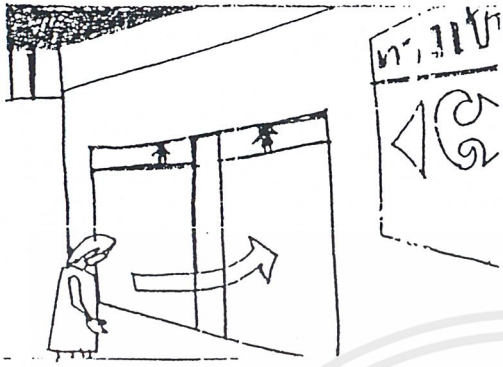

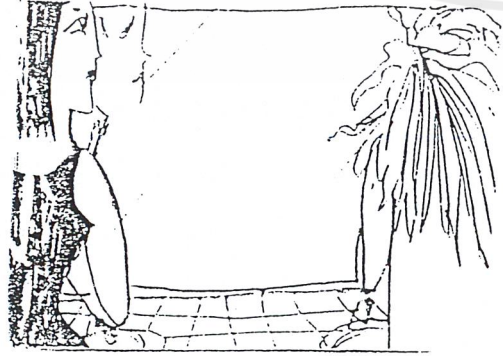
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORY BOARD :

	<p>VIDEO SHOT : 5</p> <p>อ่านข้อความในหนังสือพิมพ์</p>
	<p>VIDEO SHOT : 6</p> <p>เธอยืนร้อนและเหนียว</p>
	<p>VIDEO SHOT : 7</p> <p>ยกมือขึ้นปาดเหงื่อแล้ววางกระเป๋าลง</p>
	<p>VIDEO SHOT : 8</p> <p>หยิบกระเป๋าขึ้นแล้วเดินออกไป</p> <p>AUDIO เสียงดนตรี</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORY BOARD

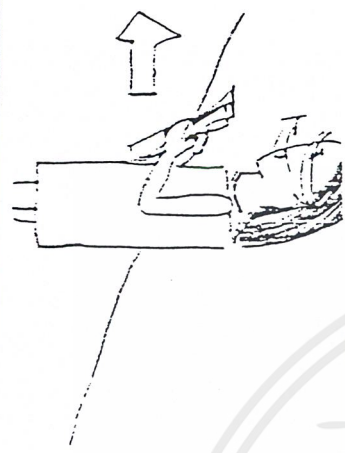

	<p>VIDEO SHOT : 9</p> <p>เดินเข้าห้องน้ำ</p>
	<p>AUDIO</p> <p>เสียงบรรยากาศ</p>
	<p>VIDEO SHOT : 10</p> <p>เดินออกจากประตูห้องน้ำอย่างยากลำบาก</p>
	<p>AUDIO</p> <p>เสียงดนตรี</p>
	<p>VIDEO SHOT : 11</p> <p>ที่หน้ากระจกเธอแอบมองพริตตี้</p>
	<p>AUDIO</p> <p>เสียงดนตรี</p>
	<p>VIDEO SHOT : 12</p> <p>พริตตี้แอบมองเธอ</p>
	<p>AUDIO</p> <p>เสียงดนตรี</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

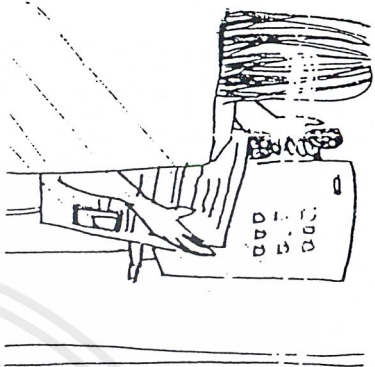

3.2.6 ตารางการถ่ายทำ

ขั้นตอนนี้อถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของ Production รายละเอียดต่าง ๆ จะรายงานความต้องการของแต่ละฉาก โดยแยกฉากทั้งหมดของเรื่อง จะแยกถ่ายทีละ Location จนจบ แม้ว่าในฉากหนึ่งจะปรากฏในตอนต้นเรื่องและตอนจบเรื่องก็ตาม โดยไม่มีการย้ายกองถ่ายไปมา เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและงบประมาณ Script Breakdown Sheet มีประโยชน์เพื่อให้ทราบข้อมูลรายละเอียดทั้งหมดในแต่ละฉาก ว่าต้องการคนและสิ่งของอะไรบ้าง ซึ่งเอกสารจะประกอบไปด้วยชื่อเรื่อง สถานที่ถ่ายทำ ฉากภายในหรือภายนอก เวลาของวันที่จะถ่ายทำ ชำ ยังมีการแยกประเภท ของอุปกรณ์ประกอบฉากหรือเทคนิคพิเศษ โดยจากการทำงานได้วางตารางการถ่ายทำไว้ ที่ฉากภายนอก ที่สามารถถ่ายได้โดยไม่ต้อง Set ก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อในระหว่างถ่าย ทีมงานที่เหลือสามารถเตรียม Set ฉากรอในโรงถ่ายไว้ได้ เพื่อให้การทำงานไม่ล่าช้า จากรูปแบบของเอกสารที่ยกตัวอย่างนี้ เป็นเอกสารที่ไม่เป็นทางการ ในการใช้ในระบบกองถ่าย ซึ่งเกิดจากการคิดค้นกันขึ้น ของเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อใช้เอง โดยรวมเอกสารตารางการถ่ายทำ (Breakdown Sheet) และเอกสารเรียกนักแสดง (Call Sheet) ไว้ในชุดเดียวกัน เพื่อประหยัดเวลาในการทำเอกสาร แต่ความบกพร่องของตัวเอกสารที่สร้างขึ้นใหม่คือการรวมทุกอย่างไว้ในแผ่นเดียวกัน ซึ่งง่ายต่อการใช้งานในระหว่างถ่ายทำเพื่อความสะดวก แต่ยังไม่มีความชัดเจนในการจำแนกหน้าที่ เช่น การจัดคิวนักแสดง วันและเวลาที่ชัดเจน เพื่อถ่ายต่อความเข้าใจที่ตรงกัน ระหว่างนักแสดงกับคิวที่เกี่ยวข้อง เมื่อไม่มีใบ Call Sheet ส่งให้นักแสดงล่วงหน้า ทำให้นักแสดงไม่สามารถทราบเวลาว่างของตน ที่ตรงกับคิวถ่ายที่แน่นอน จึงได้เกิดปัญหา การเบียดคิวของนักแสดงในวันถ่าย ทำให้ต้องหานักแสดงใหม่กะทันหัน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นมาก ที่ต้องส่งใบ Call Sheet ให้นักแสดงทราบก่อนวันถ่าย เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในวันถ่ายทำ ในที่นี้ได้แนบเอกสาร Call Sheet ที่ถูกต้องไว้หลังเอกสารตารางการถ่ายทำไว้ด้วย

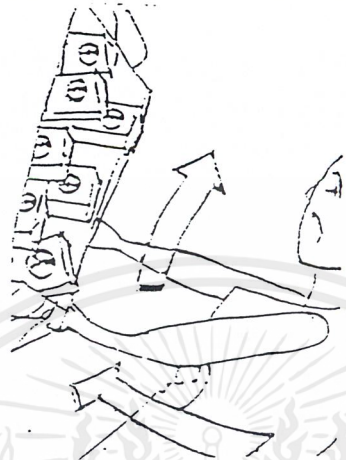
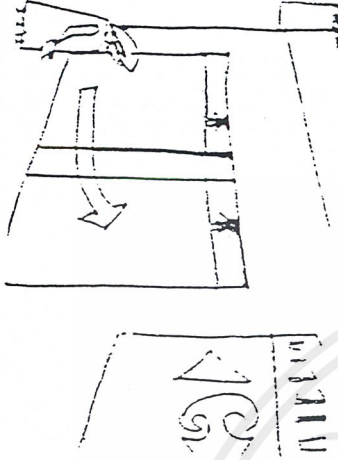
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NO	SHOT	VISUAL	DESCRIPTION	TYPE	TALENT	PROPS	REMARK
1	1		ป้ายคำขวัญที่ติดบนเทียนวันแม่ตลอดนาค	ELS	หน้า	<ul style="list-style-type: none"> - ชุดกอลอง นม - กระเป๋า - นม - หนังสือ พิมพ์ 	-
2	2		รอยเขียนแฉกบนคณบดีนิมนไปมา	LS	หน้า	<ul style="list-style-type: none"> - ชุดกอลอง นม - กระเป๋า - นม - หนังสือ พิมพ์ 	-
3	3		หยิบหนังสือพิมพ์ขึ้นมาอ่านมองซ้ายมองขวา	FS	หน้า	<ul style="list-style-type: none"> - ชุดกอลอง นม - กระเป๋า - นม - หนังสือ พิมพ์ 	-

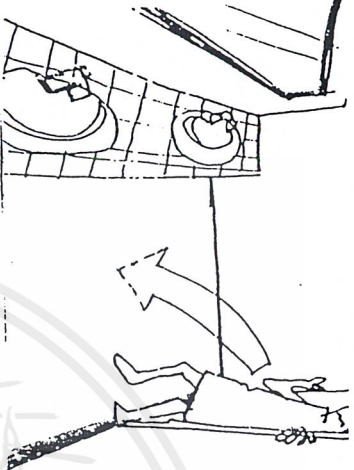

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NO	SHOT	VISUAL	DESCRIPTION	TYPE	TALENT	PROPS	REMARK
4	4		ที่ตู้โทรศัพท์เรดิกโทรศัพท์	MS	หน้า	- ชุดกล้อง นม - กระเป๋า - นม - หนังสือ พิมพ์	-
5	5		หยิบหนังสือพิมพ์ขึ้นมาอ่าน	CU	หน้า	- ชุดกล้อง นม - กระเป๋า - นม - หนังสือ พิมพ์	-
6	6		ยื่นหนังสือและอ่าน	MS	หน้า	- ชุดกล้อง นม - กระเป๋า - นม - หนังสือ พิมพ์	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NO	SHOT	VISUAL	DESCRIPTION	TYPE	TALENT	PROPS
7	7		ยกม้อขึ้นปาดเหงื่อแล้ววางกระบะเป่าลง	FS	หน้า	- ชุดกลอง นม - กระบะเป่า - นม - หนังสือ พิมพ์
8	8		หยิบกระบะเป่าขึ้นมาแล้วเดินออกไป	MS	หน้า	- ชุดกลอง นม - กระบะเป่า - นม - หนังสือ พิมพ์
9	9		เดินเข้าห้องน้ำ	LS	หน้า	- ชุดกลอง นม - กระบะเป่า - นม - หนังสือ พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NO	SHOT	VISUAL	DESCRIPTION	TYPE	TALENT	PROPS	REMARK
10	10		เดินออกจากห้องน้ำอย่างยากลำบาก	FS	หน้า	- ชุดกล่อง นม - กระเป๋า - นม - หนังสือ พิมพ์	-
11	11		ที่หน้ากระจกแอมมองพรืดตี	MS	หน้า พรืดตี	- ชุดหน้า - ชุดพรืดตี	-
12	12		พรืดตีแอมมองเธอ	MS	หน้า พรืดตี	- ชุดหน้า - ชุดพรืดตี	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

Producer : อุมาทิพย์ สุมาลย์

Date : 27 ก.พ. 44

Director : กาญจนา อับดุลลาฮาย

Title : พลาสติก

Set	Scenes	Cast	D/N	Pages	Location
บริเวณหน้า ห้างคาร์ฟูร์ ยีนแจกนม	1	คณิงขวัญ นุ่นแก้ว	กลางวัน	1	คาร์ฟูร์

Cast & Day Players	Part of	Makeup	Set - Call	Pick – up Time
คณิงขวัญ นุ่นแก้ว	หน้า	6.30	7.00	6.00

Atmosphere & Extras	Set Call	Crew	Set Call
เฉลิมพล ปรีชา	7.00	ทีมงาน	6.00
สุนิสา จันทร์ศิริ	7.00		
ชุตินา มลิชัยศรี	7.00		
(ตัวประกอบเดินรับนม)			

Advance Schedule or Changes	Cover Set or Weather Alternative
-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ขั้นตอนการถ่ายทำ

3.3.1 เทคนิคการถ่ายภาพ

หลังจากที่เตรียมกระบวนการในขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำทั้งบท ฉาก แสง เลือผ้า นักแสดง ในตอนนี้คือ การนำทั้งหมดมาประสานเข้าด้วยกัน เพื่อสื่อความหมายในแต่ละภาพ แต่ละฉาก จนรวมเป็นเนื้อเรื่องที่มีจุดมุ่งหมาย ที่มีประเด็นหลักที่ต้องการจะนำเสนอ โดยการถ่ายทอดด้วย กล้องซึ่ง มุมมอง ขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง และการจัดแสง เป็นส่วนที่นำมาเชื่อมสิ่งที่เตรียมไว้และ ช่วยสื่อความหมายที่ต้องการให้ชัดเจน

โดยใช้มุมกล้อง Objective เป็นส่วนมากในการเล่าเรื่องเพื่อให้เห็นคนดูเป็นผู้สังเกตการณ์ และ เห็นความเป็นไปในการต่อสู้ ผิดหวังและ ชะตาชีวิตของตัวแสดง เพื่อให้คนดูรู้สึกเป็นกลาง และ กล้องจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเฟรม ภาพ เหมือนกับเป็นคนดูที่อยู่รอบนอกและ คอยเฝ้ามองหรือ เฝ้าบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยพยายามหามุมมองที่จะเห็นเหตุการณ์นั้นได้ดีที่สุด

ส่วนใหญ่ในเรื่องจะใช้มุมกล้อง Objective แต่จะเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดความน่าเบื่อ ดังนั้นในบางช่วงได้ใช้มุมกล้อง Subjective เพื่อลดความน่าเบื่อลง เช่น ฉากถ่ายแพชั่นในโชว์รูมที่ใช้ มุมกล้องแทนสายตาของช่างภาพ เสมือนคนดูเป็นช่างภาพและ คนดูได้เป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ในหนัง โดยที่ตัวแสดงจะหันหน้าและ แสดง Acting โดยตรงกับกล้อง

การใช้มุมกล้อง Subjective แทนสายตาช่างภาพ ทำให้คนดูได้มีส่วนร่วมในหนังเพื่อไม่ น่าเบื่อ ในบางครั้งการมุมกล้อง Subjective อย่างเหมาะสม สามารถทำให้คนดูเผลอตัวล่อง ลอยไปตามเรื่องราวของหนัง ถึงขนาดคิดว่าตนเองได้ประสบเหตุการณ์นั่นเอง ดังในฉากที่ ต้องการให้คนดูเข้าถึงอารมณ์ของตัวละคร การใช้มุมกล้องในลักษณะนี้จึงได้ผลที่น่าพอใจ ดัง ในฉากที่ตัวแสดงกลับมาจากการทำงานที่ล้มเหลวจากนอกบ้าน เมื่อกลับมาถึงห้องพัก กล้อง แทนสายตาของตัวละคร กวาดไปรอบ ๆ ห้องที่ว่างเปล่า อยู่ในแสงที่มีดทึบ ราวกับแทนสายตา ของตัวแสดงเอง เพื่อให้มีอารมณ์ร่วมไปกับตัวละคร รู้สึกหดหู่และหม่นหวังตามไปด้วย

ขนาดของภาพเป็นข้อจำกัดของพื้นที่ในการแสดงของแต่ละเฟรม และเป็นสิ่งที่สามารถ เน้น และบอกเล่าเรื่องราวในเฟรมและเป็นตัวกำหนดองค์ประกอบในเฟรมด้วย แต่ละขนาดภาพ มีคุณสมบัติที่แตกต่างกันออกไป การเลือกนำมาใช้งานจึงดูถึงการสื่อความหมายและความ เหมาะสมที่ได้ผลมากกว่าขนาดภาพอื่น ๆ ที่ไม่ได้ถูกเลือกมาใช้ในเฟรม ฉะนั้นการเลือกขนาด ภาพ ผู้สร้างสรรคจึงต้องมีจุดมุ่งหมายของแต่ละเฟรมในใจ ว่าต้องการสื่อสารอะไรกับคนดู เช่น

ขนาดภาพไกลมาก (Extreme Long Shot = ELS) แสดงให้เห็นถึงสถานที่ในมุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว้างและไกลมาก จึงใช้ในฉากเปิดสถานที่ ทำให้มองเห็นสถานที่ทั้งหมด เหมือนเป็นแผนที่ของเหตุการณ์ก่อนเริ่มการแสดง

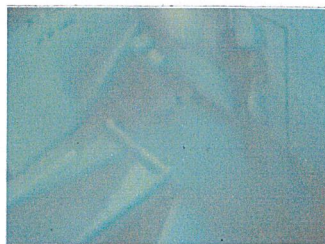
ในงานมีการใช้ภาพ (Two Shot) คือภาพขนาดกลางที่เผยให้เห็นตัวแสดง 2 ตัว อยู่ในภาพเพื่อสอดคล้องกับแนวคิดหลักที่ตั้งไว้ในช่วงอารมณ์ของฉากภายในห้องน้ำ เพื่อให้เกิดการเผชิญหน้าของ 2 ตัวแสดง และการเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นถึงความต่างอย่างชัดเจนระหว่างปริตต์รุ่นใหญ่ที่การแต่งตัวและการแต่งหน้าปราณีตและโดดเด่นกว่าหน้าที่อยู่ในชุดกล่องนมที่ผมกระเซิงและหน้าเป็นมัน เพื่อต้องการบอกถึงความต่างของตำแหน่งหน้าที่การงานและชีวิตความเป็นอยู่โดยให้ทั้งคู่ยืนเผชิญหน้ากันที่หน้ากระจก อ่างล้างมือในห้องน้ำ

ภาพตอนหนึ่งในเรื่องใช้ขนาดภาพ TWO-SHOT โดยที่ตัวละครที่อยู่ด้านหน้าถูกเน้นมากกว่าแม้ในภาพจะมีตัวแสดง 2 ตัว

การใช้มุมมองเพื่อบันทึกภาพนั้นมีความสำคัญเพื่อให้เห็นถึงความสูง กว้าง หนา ลึกของ SUBJECT เพราะ SUBJECT ทุกอย่างจะมีสามมิติ และมุมมองช่วยเพิ่มอารมณ์ในการสื่อความหมายมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

การเลือกใช้ภาพในมุมสูงมักจะได้ผลทางความงามของภาพและ ให้ผลทางความคิดและอารมณ์ของคนดูได้ การเลือกใช้ภาพมุมสูงในฉากที่ตัวละครหมดหวังท้อแท้จากการทำงานที่ผิดพลาดมาตลอด จนเมื่อกลับถึงห้องพบกับความเปล่าในแสงที่มีมิติ โดยถ่ายภาพจากมุมสูงเพื่อเพิ่มความรู้สึกกดดันและให้อารมณ์ที่หดหู่

ภาพตอนหนึ่งของเรื่องใช้มุมสูงทำให้เพิ่มความรู้สึกกดดันและ อารมณ์ที่หดหู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยการเปลี่ยนมุมมองในตอนแรกของเรื่องมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับขนาดของภาพ เพื่อต้องการค่อยๆ ฟูฟุ้งถึงความเป็นไปและ บุคลิกลักษณะตัวละครให้คนดูค่อย ๆ รับรู้ โดยที่ฉากเปิดเป็นภาพเปิดของห้างสรรพสินค้า ตัดมาที่ภาพไกลเห็นเธอยืนแจกของมีผู้คนเดินขวักไขว่เป็น Foreground (ด้านหน้า)

ตัดมาที่ภาพปานกลางเห็นสีหน้าเหน็ดเหนื่อย ทั้งหมดนี้เพื่อค่อยๆ บอกถึงว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และอารมณ์เป็นอย่างไร ส่วนในกลางเรื่องใช้วิธีการ Cut Away เพื่อตัดภาพไปยังอีกที่หนึ่งโดยใช้วิธีการเชื่อม Shot จาก Shot ที่แล้วด้วยการย้ายการแสดงที่ต่อเนื่องกัน เช่น การเดินเข้าตู้โทรศัพท์ ตัดไปเดินผลึกประตูออกมาจากประตูห้องของ Modeling เพื่อย่นระยะเวลาไม่ให้เกิดความน่าเบื่อมีความกระชับในการเล่าเรื่องแต่ก็ยังคงมีความต่อเนื่องกันอยู่ ในช่วงของการถ่ายแพชชั่นการเคลื่อนกล้องในลักษณะ Hand Held และมีการ Zoom เข้าออกของภาพ ระหว่างการถ่ายและการจงใจที่ปรับโฟกัสระหว่างการถ่ายอย่างอิสระโดยที่ภาพจากเบลออกไปชัด และจากชัดไปเบลอ การ PAN กล้องตามการเคลื่อนไหวของตัวแสดง ทั้งหมดเพื่อให้ต้องการได้ภาพที่แทนสายตาช่างภาพ การเคลื่อนไหวที่เป็นอิสระและให้เห็นถึงความเป็นไปของตัวละครหลักที่ไม่ได้ถูกโฟกัส ถูกปล่อยเบลอหรือเมื่อจับภาพไปโดนที่หน้ากล้องจะเหวี่ยง Pan หนีไปที่อื่น เพื่อให้คนดูรับรู้ไปพร้อมๆ กับตอนถ่ายว่าเธอต้องพบกับความผิดหวังอีกครั้งในการทำงานที่ไม่สามารถแจ้งเกิดได้อีกแล้ว

ในตอนท้ายเรื่องฉากที่หนึ่งอยู่บนเตียงท่ามกลางห้องว่างเปล่าตัวแสดงนั่งเศร้าอยู่บนเตียงจุดไม่ขีดไฟ ใช้การเคลื่อนกล้อง โดยใช้ Dolly เคลื่อนเข้าไปหาตัวแสดงจบที่ภาพปานกลาง โดยใช้ Long Take ไม่มีการตัดภาพเพื่อต้องการให้คนดูเห็นการแสดงแบบฟังก์ระยะเวลาที่สมจริงเพื่อการเข้าถึงอารมณ์ไปกับตัวละคร

3.3.2 เทคนิคการจัดแสง

การจัดแสงในการสื่ออารมณ์ของตัวละครในขณะนั้นและยังใช้เป็นการเน้นในส่วนที่เป็นจุดเด่นหรือสร้างอารมณ์บีบคั้นในฉากได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นฉากที่ตัวแสดงต้องตกบันไดจริงในการถ่ายทำแต่มีความประหม่าความกลัวเจ็บและความกดดันจากทีมงาน จึงใช้การจัดแสงถ่ายในลักษณะย้อนแสง โดยเห็นทีมงานทุกคนยืนหันหลังให้กล้องแต่ยื่นหันหน้าให้ตัวแสดง โดยเห็นเป็นเพียงเงาดำ รูปร่างของคนที่ยืนนิ่งอยู่เต็ม Foreground ทำให้มีลักษณะคล้ายกรอบที่ล้อมรอบตัวแสดงอยู่ที่แสงส่องเน้นที่ตัวแสดงหลักเพียงคนเดียว เพื่อให้ภาพที่รับรู้สึกกดดันและ Subject ถูกเน้น เพียงที่เดียวเพื่อบอกถึงความสำคัญ

ภาพตอนหนึ่งในเรื่องที่ใช้การถ่ายย้อนแสงโดยที่ด้านหน้าเหมือนเป็นกรอบล้อมตัวแสดงหลักไว้สร้างความรู้สึกกดดัน

การจัดแสงแบบ Low key นำมาใช้ในการเล่าเรื่องเพื่อให้ได้ความรู้สึกอารมณ์ได้รุนแรงกว่าการจัดแสงแบบธรรมดา จึงนำมาใช้ขณะที่ตัวละครท้อแท้ หมดหวังในฉากห้องพักที่ว่างเปล่า ไม่มีแสงไฟ มีเพียงแสงที่เล็ดลอดจากข้างนอกผ่านมู่ลี่ของห้องเป็นเส้นบางๆ และแสงจากไม้ขีดไฟจุดเล็กๆ โดยที่แสงต้องการแสดงถึงความหวังและ พลังที่ใกล้หมดเต็มทีของตัวแสดงและ สร้างอารมณ์ บรรยากาศให้เหงาเศร้าและหดหู่ ด้วยการใส่แสงในโทนสีน้ำเงิน

ภาพตอนหนึ่งในเรื่องที่ใช้การจัดแสงแบบ LOW KEY เพื่อบอกถึงอารมณ์ที่หดหู่และเศร้าของตัวละคร

ในส่วนของการถ่ายแพ้นการจัดแสงแบบ High Key ได้ถูกนำมาใช้ในการสื่อความหมาย โดยใช้แสงที่สว่างเพื่อบอกถึงความสดใส สวยงาม ของหน้าฉากกับแสงจากดาวที่ฉากหลังสะท้อนกับแสงไฟวูบวาบเพื่อบอกถึงความ ตื่นเต้น สนุกสนาน และดูไม่มั่นคงใช้แทนความหมายของชีวิต ฉาบฉวย และไม่แน่นอนของการเป็นดารา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

3.4.1 เทคนิคการตัดต่อ

การตัดต่อด้วยวิธีดิโอรระบบเบต้าแคมด้วยเครื่อง Media 100

โดยพื้นฐานจากเนื้อเรื่องเป็นหนังแนวชีวิต (Drama) ต้องการเน้นที่เรื่องราวและเนื้อหามากกว่า จึงไม่ต้องการเทคนิคการตัดต่อที่หวือหวามากมายเหมือนเรื่องราวที่ต้องการมาพูดในหนัง จึงใช้เทคนิคการตัดต่อแบบ คัทชนคัท (Straight Cut) คือการเรียงลำดับภาพตามปกติธรรมดา ด้านความหมายก็ธรรมดา โดยนำความต่อเนื่องของกฎภาพยนตร์มาใช้คือ ทิศทางของภาพ (Direction) สายตาของตัวแสดง (Eye Line) ความต่อเนื่องของการแสดง (Continue) ความต่อเนื่องของเสียง (Sound) ซึ่งเสียงนั้นเป็นตัวประกอบสำคัญเพราะจะทำให้หนังสนุกมากขึ้น และเข้าถึงหนังมากขึ้น เป็นการดึงคนดูเข้าไปร่วมได้วิธีหนึ่ง โดยในเรื่องได้ใช้เสียงจากการบันทึกจริงขณะถ่าย เกือบตลอดทั้งเรื่อง แต่ในฉากที่ตัดสลับเร็ว ๆ ในหลายสถานที่มาเรียงต่อกันแต่บอกความหมายเดียวกันได้ใช้เพลงที่เลือกนำมาปูเชื่อมในแต่ละ Shot ให้ เป็นหนึ่งเดียว และมีความหมายเดียวกัน เช่น ในฉากที่ตัวละครต้องพยายามหางานให้มากขึ้นโดยเห็นถึงเวลาและการเข้าออกสถานที่ที่เปลี่ยนแปลงไปและงานที่ได้ผ่านเข้ามาวันแล้ววันเล่าแต่ชีวิตเธอยังไม่ดีขึ้น ปัญหาที่เกิดจากการขาดความหลากหลายของการถ่ายภาพทำให้มีจำนวน Shot ที่จะนำมาเชื่อมต่อกันจำนวนจำกัด ทำให้มุ่มมอและมุ่มมอซ้ำที่เดิมมานาน ๆ จนเกิดเป็น Long Take โดยไม่จำเป็นจึงต้องแก้ด้วยการ Fade และ Cut Away ไปที่อื่น เพื่อนำมาเชื่อมกับ Shot ต่อไปให้ได้ แต่ในบางช่วงการเน้นด้วยการใช้ Long Take ก็เป็นสิ่งจำเป็น เช่น ฉากที่ตัวละครกลับเข้ามาในห้องพัก พบห้องว่างเปล่า บวกกับตัวละครผิดหวังเรื่องงานจากข้างนอกที่วุ่นวาย โดยฉากนี้ต้องการเน้นถึงอารมณ์ผิดหวังและต้องการให้จังหวะแตกต่างจากฉากที่ผ่านมาที่กระชับและตัดสลับเร็ว จึงปล่อยให้ตัวละครได้แสดงอารมณ์ แต่ใน Long Take นั้น เพื่อความไม่น่าเบื่อได้เน้นการเปลี่ยนมุ่มมอและการเคลื่อนกล้องมาใช้ด้วย

3.4.2 เอกสารประกอบการตัดต่อ

ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำหรือขั้นตอนตัดต่อนั้นคือการนำ Footage ที่มีทั้งหมดนำมาเรียงร้อยต่อกันให้เกิดเป็นเรื่องราวไปในทิศทางที่กำหนดไว้จากประเด็นที่ต้องการนำเสนอเอกสารนี้จึงจำเป็นสำหรับการเลือก Shot ที่ต้องการเพราะตัวเอกสารได้จัดบันทึกทำเครื่องหมายในทุกเทคที่ถ่ายว่า เทคไหนใช้ได้หรือไม่ได้เพราะอะไร และบอกเวลาในการบันทึกภาพ เพื่อการตัดต่อค้นหาเทคที่ใช้ ได้โดยดูจากเครื่องหมายถูกขีดในช่องตาราง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SHOOTING REPORT

PROJECT : THESIS

LOCATION : ห้างเดอะมอลล์

PAGE : 1

TITLE : พลาสติก

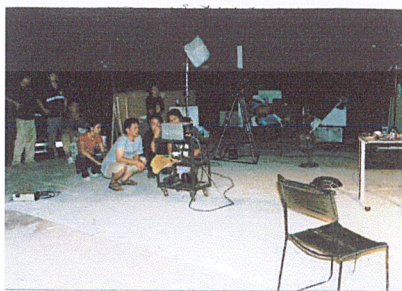
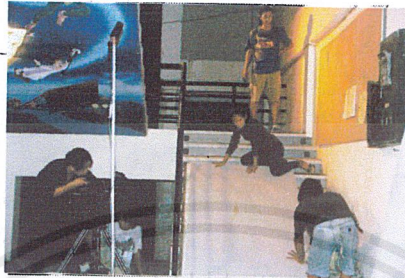
DATE : 27 ก.พ. 44

ROLL : 1

NO.	SHOT	SEQUENCE	DESCRIPTION	OK	TIMECODE	REMARK
1	1+2	ELS	Panจากห้องฟ้าเห็นป้ายห้าง	/	01.00.56.19	
2	6		หน้าแข็ง Ms. Take 1	-	01.00.02.16	
3	6		Take 2	/	01.01.33.17	
4	3		หน้ามองซ้ายขวา Ms. อ่าน น.ส.พ.	-	01.02.06.16	
5	3		"_____"	/	01.02.33.24	
6	7+8		Ms. กระเป๋านม Take 1	-	01.02.44.22	ลิ้มเปิดชิป
7	7+8		"_____ " 2	-	01.03.02.11	
8	7+8		"_____ " 3	/	01.03.27.11	
9	8		ก้มหยิบกระเป๋าเดินออกไป	/	01.03.36.23	
10	2.1		Insert หน้าหน้า Take 1	-	01.03.05.20	มองกล้อง
11	"		"_____ " 2	-	01.04.04.03	ติดยิ้ม
12	"		"_____ " 3	/	01.04.21.16	
13	2.2		Insert แจกนม	/	01.04.36.10	
14	"		อัดเสียงบรรยากาศ Take 1	/	01.05.29.00	
15	"		"_____ " 2	/	01.07.15.09	
16	4		หน้าเข้ามาโทรศัพท์ Take 1	/	01.07.44.17	
17	4		"_____ " 2	-	01.08.23.09	พูด
18	4		"_____ " 3	/	01.09.07.18	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
เบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและปัญหา

ผู้กำกับมักจะถูกกระตมยิงคำถามเข้ามาจากผู้คนต่างๆ ด้วยปัญหาสารพัน ซึ่งก็มักจะต้องการเอาใจใส่อย่างทันทีทันควันและเป็นอย่างสูง ผู้กำกับจำเป็นต้องดูแลเอาใจใส่สาระแห่งการปฏิบัติทั้งหลายทั้งปวงถ่วงดุลงานสร้างสรรค์กับงานผลิตในความเป็นจริง และความกดดันทางด้านงบประมาณและยังคงทำงานด้านมุมมองของภาพว่าควรออกมาในรูปร่างลักษณะใด ในขั้นตอนตอนสุดท้ายและยังต้องการความทรงจำมากมายเท่ากับการเอาใจใส่ แม้ว่าบทบาทพยนตร์ จะผูกโครงสร้างไว้อย่างระมัดระวังในขั้นตอนการพัฒนาบท และสร้างภาพเตรียมพร้อมไว้ระหว่างขั้นตอน เตรียมการถ่ายทำทั้งหมดนั้นยังคงอยู่บนเส้น เมื่อถึงเวลาปฏิบัติภารกิจจริงอาจถูกกระทบกระทั่งมีผลกระทบต่างๆ เกิดขึ้นได้เสมอ

แต่จากการทำงานที่ผ่านมาจนสำเร็จตามกระบวนการและเวลา แม้อุปสรรคที่มีจะทำให้งานขาดความสมบูรณ์ แต่นั่นเป็นบททดสอบที่ดีที่ทำให้ต้องตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาให้ผ่านไป สิ่งที่ได้กับตนเองและเป็นความภาคภูมิใจคือการสร้างสรรคงานในรูปแบบของภาพยนตร์ขนาดสั้นที่สอดคล้องกับแนวคิดเป็นผลสำเร็จลุล่วง และการรับรู้ถึงปัญหาและข้อผิดพลาดต่างๆ ในการทำงาน เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำงานต่อไปดังที่จะแบ่งปัญหาที่เกิดขึ้นตามขั้นตอนดังนี้

ปัญหาที่เกิดขึ้น

ปัญหาในขั้นตอนการพัฒนาบท

- เนื้อเรื่องในครั้งแรกที่นำเสนอกับประเด็นยังไม่มีความร่วมมือ
- การไม่สามารถคุมประเด็นหลักไว้ได้

ปัญหาในขั้นตอนการดำเนินงาน

- ฉากห้องพักกับฉากใช้วีรกรรมมอเตอร์ไซค์ไม่สามารถใช้สถานที่จริงได้ จึงต้องออกแบบฉากใหม่ใหม่เหมาะสมกับการ Set ในโรงถ่าย
- การคัดเลือกนักแสดงตัดตั้นใจไม่เลือกนักแสดงที่หมายตาไว้ตอนแรกจากความพึงใจจากภายนอกแต่เลือกนักแสดงที่ขึ้นกล้องน้อยกว่าแต่สามารถสื่ออารมณ์ทางการแสดงได้ดีกว่า

ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ

- เกิดจากความไม่สมบูรณ์ในการเตรียมงานทำให้เกิดความล่าช้า
- สถานที่ถ่ายทำไม่เอื้ออำนวยต่อการวางกล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อุปกรณ์ไม่พร้อมทำให้งานขาดความสมบูรณ์ เช่น จำนวนไฟไม่พอ แบตเตอรี่กล้องเสื่อม ทำให้ระยะเวลาการใช้งานสั้นลง กล้องมีปัญหาต้องหยุดพักการถ่ายทำเพื่อเช็คเทปและมอนิเตอร์ มีปัญหาทางด้านภาพ ทำให้สิ่งที่เห็นในจอมอนิเตอร์เพี้ยนไปจากความจริงทำให้มีปัญหาในการจัดแสงตามมา
- การบอกเลิกคิวกะทันหันของนักแสดง

ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

- ภาพยนตร์ยังไม่มีคุณสมบัติและลงตัวซึ่งต้องทำการตัดต่อถึง 2 ครั้ง
- การบันทึกเสียงบรรยากาศไม่ครบทำให้ภาพยนตร์บางส่วนขาดเสียงบรรยากาศร่วมกับภาพ จึงต้องนำเสียงเพลงไปใส่แทน แต่ยังไม่เป็นที่พอใจ จึงต้องปรับปรุงผลงานด้วยการถ่ายเพิ่ม เพื่อให้งานมีความลงตัวมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ณ ปากน้ำ. หนังสือศิลปะนิยม. สำนักพิมพ์พัฒนาจำกัด , กรุงเทพฯ : 2535

ดร. นิธิ เอียวศรีวงศ์. หนังสือยุคสมัยไม่เชื่ออย่าลบหลู่. สำนักพิมพ์คบไฟ กรุงเทพฯ : 2540

TOWNSON, W.D. ILLUSTRATED OF THE MODERN. LONDON : LONGMAN GROUP.

1981

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้